MST01

343

தெட்சிணாமூர்த்தி காலம்

85

பாகம் IV

(மேற்கவக் கையே)

...வைத்து ஒழிந்து போனார்
பார்லே யிது செய்தால் பழிதீர் காணும்
நேரப்பா சையலது — வேதனைமுடமாகும்
நிலியாத அநுவல் செய்தால் நீதமாகா
பேரப்பா இதினாலே வருமோ சொல்லு
பிரபலமேயாவதற்குப் புண்ணியந் தேடு
ஆரப்பா அறிந்தவர் தானுலகிலே தான்
ஆயிரத்துக்கொருவ ருண்டு அறிந்துபாரே
ளாகாக

கருங்குன்றிமை வினோதம்

அறிந்திடவே இன்னமொரு வித்தை கேளு
ஆச்சரியமாச் சரியமத்தமைத்த
தெரிந்திடவே சொல்லுகிறேன் புலியின் மன்ன...
செங்கதிரோன் வாரமதிற் கொண்டுவந்து
முறிந்திடவே கருநாவி அதமப்பா
முறையாகக் காஞ்சிரெண்டு தூக்கிக்கொ...
பொருந்திடவே யதன் வாயில் போட்டுக்கும்பால
புண்ணியனே செவத்திநன்றாய்ச் சீசியைய்யே
ளாளய

(தேர்ல் பாட்டுப்பாடி)

சிலையது மண்சிலை வழுவாய்ச் செய்து
செப்புகிறேன் புலத்தியனே திறமாக
சிலை செய்து தீய்ப்பாஞ்ச கன்னி கட்ட
அட்டசியிலே தாவிக்க வய்ண ங்கேளு
சிலை செய்து ருக்கிறனார் பூசை செய்ய
தீர்லுடமாறி பாங்கலை ருடக்கு பாணங்கள்
சிலை செய்துன ருக்கடிப்பூமால் சூடி
தீபமொடு தூபமது சிறக்கச் செய்யே.
ளளக

மேவையிலே இக்கருவை வேதை போட
வின்னு ரேணதில ஒத்த தீட்டைசை/மூட்டு
பூவையிலே இவையுமுப்பூ உண்டதாச்சப்
பெண்ணுக்கும் ஒவ லோகம் பூட்டு பூட்டு
பாவையிலே இதைத்தடவியாட்டப்பாரு
பரக்குமடா தின்னுலே பாவை தானும்
தேவையில்லை யென்று நீ விட்டிடாதே
சித்தியிலே சிகில சித்து சித்திப் போமே.

ஞா கா

போகாமல் கோட்டையத்தைப் புகலக் கேளு
பூமியிலே அரசர்முன்பு பூட்டும் போது
சாகாமல் கற்பதுவே கல்வி போல
தாரணியில் ரெண்டுதல் குழவுண்டாக்கி
வேகாமல் முனைவி நல் பாவையடைத்து
வேகறையொரு குழலிலே தவலா தாக்கு
லேகாமல் மின்னுக்குத் தாது மிட்டு
இவைமையுந் தொட்டு ரீ-ரீ-ரீ யென்றே தே.

ரன

ஓதயிலே நிலை போல குழலிரண்டும்
உற்பனமாய்க் குட்டையதினுள்ளே சேர்யாதி
வீதியிலே மண் கேட்கும் நடவன் போல
வெளியேறும் மந்தாரமும் மணியும் கொண்டு
பாவையிலே ஒரு குழலில் பாவை நல்லாள்
பஞ்சவர்ணக்கிளி போலே தோன்றுவாள் பார்
வாதியல்லோ இதுகருவென்றறிவாணப்பா
மற்றவர்கள்க் கருவைமையென்பாரே

ரா அ

மையென்பார் திலடம் பொலியும் நடனமென்பார்
மைந்தனே இதையெகதுட் சடமப்பா
கையென்பார் மெய்யென்பார் கண்டதில்லை
குருவினுடைய மறிந்தவனே காண்பான்பாடு
பொய்யென்பார் சாலவித்தை நரகில் வீழ்வார்
பொல்லாதபா வியப்பா பகவுமுண்டு
செய்யென்று கோடபொன்கிக் குவித்திட்டாலும்
செகச் சாலஞ் சொல்லாதே திடமாகாதே.
ராசு.

ஆகாதே தெய்அவிட்டுவாய்வு கேளு
அருந்ததற்கு முன்னம் விட்டகுறை ஏதப்பா
போனதுபுலடா இந்தவீடு
புகலாதே இந்தமகாமந்திரந்தான்
ஏகாதே நங் - ரங் - மொங் - கிங் - ரங் - நங் - ரங் - ஏங்
ரங் - நங் - ஏங் - மங் கென்று சேவி
ஊகாக இதுசித்தியாகுங் காலம்
மகா கோடா வித்தையெல்லாம் வாதமாமே.
ராம

வாதமடாமேயேல் பரத்தின் பீடமாச்சு
வாசியுரு வேத்தி விடு - மவுனமாக
வேதமடா கிறங் கருப்புசடாதார தீட்சை
விரும்புகிறேன் அத்தகர்மமின் மேல் கோரு
காதமல்லதார மல்லகைக் கண்ட வித்தை
கண்டவர்கள் விண்டதில்லை குருவேதப்பா
பாதமது சேர்வதற்கு முத்தியாகும்
பார்க்கையிலே திப்பிடக்கும் பத்தியாச்சே.
ராயக.

பத்தி முத்தியாயிருந்த பாவை முன்னே
பதித்து மறு கோணமிட்டு மாப்பொட்டுமே வைத்து
சித்திரப் பெற்ற தங்கத் தால் சிலையொன்று பண்ணித்
திருவுருவாய் நிறுவாணியாக வைத்து
சித்தியர் பூசையைப் போலிவர்க்குப் பூசை
தானடத்தி வயிரவி சொர்ண ஆகிறானென்று
சாத்திரைக்கு முன்பேச் சுருடக்கும்பா
அருத்தை ருத்த கருமங்களாடுந்தானே
நாய௨

ஆட்டைய தோர் சொர்ண வயிரவன் தாச்சு
ஆயிரத்தெட்டண்டமெல்லாம் தாண்டலாச்சு
மோட்டையிலே இன்னமொரு மோட்டைசொல்வேன்
குரு மோட்டை தியானிக்க வகை தானென்கேளு
சேட்டையுள்ளோர் சைகைக்கட்டுமையைப் போடும்
திசைமுகனார் சொற்சுதரக் கொடுபோடு
பாட்டைய தோர் கருவெல்லாம் பத்தலிட்டு
பழைய கரு மோட்டை வைத்த பாலம் வேண்டே
நாய௩

வேண்டாயே சிறு சிறுப்பைப் பாவை நாட்டு
மிருந்த பொட்டு முன்பொட்டு மையெடுத்து வைத்து
தாண்டைய தோர் கருவெல்லாம் திரைக்குள் வைத்துத்
தத்தி மோட்டை சொர்ண வயிரவனும் வைத்து
நீண்டபுகழை கொடுக்க வைகுந்தரத்தில்
நெடுநீலாத் தீக்கப் பாவுன் கோலொன்று
தோண்ட ஒருவுணவைப் பாய்மையைப் பூசி
திரா இருமந்திரமே — சூ — சூ — வென்னே
நாய௪

என்ன வெறியிருந்து சமைந்தாயடா
யெவனை யுத்தனானும் சித்தனானால்
அன்னவேதடக்கம் பையப் பிடுங்கச் சொல்லும்
ஆறுலே தைரிக்கவெண்ணாதப்பா பாரு
முன்னாலே கோல் வந்து தொட்டானானால்
கூட்டுடு மோத்து இந்தமென் றேதீய்தான்
பின்னாலே யவன்றனக்கு நடக்குமோற்கம்
பேய் கோட விடங் கோட தூறும் பாரே
நாயடு

ஆதுவல்லோ குருவென் றுரைக்கும் போது
அற்றிவகிரந் தேதியும் அற்றுடப்பாரு
ஆலாவல்லோ தீநரகங் கண்ணில் காணும்
ஆயிரம் வாய்ப் பூதகணங் கண்ணில் காணும்
பீலாவல்லோ குறளியுருக் கண்ணில் காணும்
மோகினிப் பேய் கணக்கில்லை முணகிருப்பா
மேலாவல்லோ தீய்ப்பிடக்குங் கோல் தொட்டட்டால்
மோசம் வந்தசாவானே கோல் தொட்டானே
நாயகா

தொடாதுகுச்சி பிடுங்கறியான் உன்கைத் தொட்டு
சோபம் வரப் பேசவந்தானுவதுண்டோ
அடாதபடி அவனுமொரு குச்சை நாட்ட
அதையெடுத்துப்பா டென்றுசபை முன்பு சொன்னால்
விடாதபடி பொருள் வேணதைடுத்துக்கொண்டு
விந்தை விந்தை கிருகிருப்பைப் பார்வை வாங்கிக்
குடாதபடி அவன்ட்ட கோலை வாங்கிக்
கோடவித்தை செய்தாலுங் கூறுகாதே.
நாயக

ஆ— ரண வயிரவனை விட்டாலும்
கோடான கோடி வித்தை செய்திட்டாலும்
பேரனை மிரட்டு மகன் பாவையாலே
பிடுங்கிடலாங் கம்பு கலினைசுவானுமுங்
தாராளமாய்ப் பிடுங்கி வரலாமப்பா
திப்பாகு அவன் விட்ட குறளிதானும்
பொட்டமாகாது தொஞ்குந்தோர்க்கும்
புவிதனிலே மோடி வித்தை செய்துபாரே.

ராயசு

வரையடக்கம்

வித்தையிலே ஆள் மோடி செய்துபாரு
விரலிலே மை தடவிக் கிலுக் குபோவை
முத்துதலாய் உருத்தொட்டுச் சபையிலேந்
முன்கையிலே விரல் தன் கீறிட்டுக் கொண்டு
அத்தை தொட்டு ஆள்காட்டு விரலையென்று
தான் காட்டவன் பிடிக்கப் போறானப்பா
உத்தியிலே ஏதேது மோடி வித்தை
உண்டானதெல்லாம் பாவை உருவிடாதே.

ராயசு.

விடாதே அறுவரை சொன்னேன் கறுப்பு வீடு
வேணதொழில் தீக்கிரத்தில் விழையுமப்பா
தொடாதேயென்ற சொதிவட்டத்தை நாவால்
சொல்லார்கள் கடைசியிலே சொல்வேன் கேளு
எடாதகுரு மோடிக்குச் சொல்வேன் கேளு
இதுதானப்பா எதிரிகள் வைத்தெடுப்பதும்
இதுதானப்பா படாதவரை வாஞ்சற்றே சொல்லப் போறேன்
பரக்குரு திருவருளாய் படகு வேணே.

ராகம்

பகருவேன் பொதிகை தொட்டு இருக்குங் கோடு
பருவரையும் முனிவர்களும் பாடக்கோடு
புகருகிரியென்றேற்கு நீதிவெள்ளி
புறக்தரணர் கூட்டமாயாலதிலேயோகி
நிகாரவே இருப்பதுண்டு அனந்தங்கோடி
நெடுநாளுஞ் சஞ்சார மாவாரப்பா
திகைரயிலே பொற்றகை ரொற்றவல்லி
சிதானந் திருமேலி பொற்குகைந்து
உடாவங் கேதயில முண்டு கொள்ளுமேடு
உன்னிதமோ மேறு சாரங்கண்டு கொள்ளே.
௱௨௧

கொள்ளவென்ற பொற்றகைரச் சாறுகண்டால்
கோடாகுவ ரேடுமப்பா திரம்பூரந் தீரண்
வில்லாவுக்த பொற்கு ஒத்துகூறக் கண்டால்
வேதை யென்ன இதைவிட்டால் அவரேயுண்டோ
அல்லாவென்ற ரத்தவல்லிச் சாறுகண்டால்
அயத்திடும் புமாத்தேக ஆயிரந்தொட்டு
தில்லாவென்று சிதானந்தி மேலிகண்டால்
சிகல்திரா பேதியதாந் தாழ்ந்துபாரே.
௱௨௨

தாழ்ந்திறந்தயதிலே யொருமுனிவரப்பா
சிதானந்த அடுபடூத்தும் தம்பியாற்கும்
வாழ்ந்திடு நீயென்று அட்சதையுமீவார்
வதை இடச்சிஷியனெல்லாஞ் சொல்வார்
சூழ்ந்திடு நீ மண்டபந்தானுக்கும் போது
சோதிப்பார் ஆருடையமாற வென்று கேட்பார்
ஆழ்ந்திடு நீ அகஸ்தியரோ மாறவென்றேது
ஆதரித்துத் தொழிலடக்கஞ் சொல்வார்பாரே.
௱௨௩

சொல்லுவர் வாதமுறைத் தொழிலுஞ் சொல்வார்
சூட்டவைத்த செந்தூர மருப்பைச் சொல்வார்
அல்லுவார் கிடாரங்கள் வைப்பைச் சொல்வார்
அதிலிருந் தமேலியடையாளம் சொல்வார்
வெல்லுவார் கருவடக்க மெல்லாஞ் சொல்வார்
வேதாந்த வழி வழியுப்புஞ் சொல்வார்
சொல்லுவார் பிழைக்கவைத்த குளிகை சொல்வார்
குருவிருந்தால் கொடுத்திடுவார் தடையிறாதே.
௱௨௪

திடையேது கற்ப முன்னத் தந்து சொல்வார்
சதானந்த ஞான வரலாறுஞ் சொல்வார்
விடையேறும் பரமசிவ னிடத்தையெல்லாம்
விண்டருவா ரவர் தனக்குப் பயமேயில்லை
இடையிலே வந்தபுகர் திரியுமல்ல
ஏ. உனுடைய வள்ளிவரை ஐதற்க் கொவ்வாது
நடையுடையும் விட்டுனு பத்திநாமம் போட்டார்
நம்முடைய சிவயோக மயம் வையாதே.
௱௨௫

வையாரை நிராசையுறு வெறிதிற்பார்
மண்டலத்தில் காலூணார் குகையுங்காணார்
உய்வாரை நானறியேன் சிவனென்பார்கள்
உயிர் பிழைத்த சிவனடத்தை காணப்போறேன்
எய்வாரை நோக்கமலம் பைநொந்தால்
என்ன குணமென்ன மதியென்ன புத்தி
செய்வாரைச் சிவன் படைப்பானென்று சொல்லி
சிவனுக்குக் கீழ் வேதனென்பதேதோ.
௱௨௬

ஏதோ உன்படைப்பையென்றிவனைக் கேட்டேன்
எனக்கேது பிரமனல்லோ படைப்பானென்பான்
அதோடே பெரிய கர்த்தா நீயோ எங்கள்
திருப மண்மால் கேட்டால் துணிப்பாரென்றான்
வாதாட உன்மனைவி கூட நீயும்
வழக்காடத் தில்லையிலே மரியாதைக்
காதோடு கவாண்டர்கள் நீயும்
கண்ணனுங்கள் காயாம்பு வர்ணனென்றனே
ஏதடா கள்ளனென்று இகட்டிசொன்ன
அருதேனிரந்துண்ட ஈசனேதே. ௫௨௭

தேவநிலைதிர்மடக்கம்

ஓதுவாயாவர்க்கும் பூவைமார்க்கும்
உன்னோடோதத்தவர்க்கும் வதனமீதில்
திருவருங் குருவானையென்று சொல்லிச்
சீக்கிரத்தில் விழிவழியே யோட்டப்போடு
ஆதிகருத்தொட்டோதை யெதிரியெங்கே
அனைமங்கே பேச்சங்கே வாய்வீணங்கே
பேதியதாய்ப் புத்தியறி வழிந்து நாளும்
பிதற்றுவார் கண்ணுனை பிறகுபாரே ௫௨௮

பிறகென்ன சர்பத்துக் கோட்டைப் பாரு
பேய்பிடித்த பேர்முகத்திலொட்டைப் பாரு
பிறகென்ன பிருகமுக மொட்டைப்பாரு
பெருந்தீயர் பிடைப்பதற்கு மொட்டைப்பாரு
பிறகென்ன மோடையிலும் மெதிர்பேரில்
பிறப்பாலைவனவதன் மோட்டைப்பாரு
பிறகென்ன தீயுடனே காத்துங்கூடப்
பெருங்கிருவுங் கூடானுல் இன்னமாமே. ௫௨௯

அழிகருவாடை வித்தை.

இன்னமின்ன மழிகருவை வித்தைச் சொல்லக் கேளு
இவவிவா தேர் முகத்திலிட்டுப் பாரு
வண்ணமுலி பிதிர்ந் தோடுந் திரண்டு பொங்கி
வாதாட மயல் பெருகி வருவாள் பாரு
அன்ன நடை நடக்கப் போய் தன் நடையுங் கெட்டு
அறியாத அகஸ்தியன் சொல் குழம்பதாலே
இன்னமொரு அழிகருக்கள் சொல்லக் கேளு
இடைவழியில் வயறு நொந்திருக்கப் பாரே

௲௩௰

அழிகருவாடை மோகினி மந்திரம்

ஆவிரைந்த மாவழியாய் வாங்கிவாவா
சொன்னபடி யிடை யிட்டுக் குறைதப்பா
காலிந்த வழியறியார் நானே கொஞ்சம்
காட்டுறேன் கருவாழி யுணுவாய்க் கேளு
கோலிந்த இரு கருக்கள் அழிகருக் கள்
குருடருக்கு மாதுவழியாங் கூறக் கேளு
மாலிந்த வழக வந்தாலாற் றுக்கிட்டும்
மகத்தான காட்டருளே யறுக்கும் பாரே

௲௩௰௧

அறுக்கவது வழுகியென்றால் மைந்தனென்றும்
மதி நினைவை இன்னதென்று ஆற்றல் கூடும்
யொறுக்கவந்த மாவெடுத்துச் சுட்டரையிட்டு
பூட்டா தொட்டைச் சாற்றலவிக்கும் போது
நொறுக்கவது கடம்பு போல் நீறும் பாரு.
நொட்ட வித்தை கருவிதிலே யனேகஞ் சொல்லி
இருக்குதடா இதைக் குறுக்கிச் சொல்லக் கேளு
என்ன கருவழகி யென்றுவின் மேல் கேளோ.

௲௩௰௨

மேற் கொரு காட்டாருகோ அறுத்தபிண்டம்
எடுத்துவந்தால் வாடையொன்றுசொல்லக் கொரு
பால்க் கொரு பனங்கள்ளு பாண்டத்திட்டுப்
பருபாதிதென்னங்கள் கூட விட்டுச்
சாலக் கோர் பிண்டமிட்டு வேடுகட்டி
சரக்கான வாடை அன்பத்தொன்றுமேலும்
மாக்கான உரு வோதி மேலே வண்டால்
வைப்பதென்னகொச்சிமங்கள் வேண்டுவாயே.
பாடு ௩

வேண்டியிருபொட்டபண்ணி வண்டு மேல்வை
றைவகு அருக்கு கைவழியில் விட்டகுறையப்பா
தாண்ட விடுஞ்சகல குருவாரம் வீசும்
தனித் திலாகி வருகையிலே தலசத்தாடும்
ஆண்டியிடு மீருள்ளி விசம் 4 மேனி
அறிந்து உடன்துவாலையிட்டு அங்கேதியும்
பூண்டுபணி விடை செய்து பூசைமேட்டு
புரிவானை கொச்சிமங்கள் பொட்டியில் கேளோ
பாடு ௪.

பொட்டியுடனேசெப்பூவாசங்கட்டி
புறத்தார்க்குக் கூட்டுகிறவாடை கொரு
குடிகைகுத்த இத்திரப்பச்சைமுத்தக்காசு
குங்குமப்பூ மரமஞ்சள் கொண்டோசிக்கிழங்கு
தீட்டியாணி கோட்டம் தியூறாற்பட்டை
செங்கழுநீர்ப்பூலாங்கிழங்கு மகரப்பூவும்
வட்டவானபச்சைக் கற்பூரம் நன்னாரி
வடத்தோல் முன்கி வேர் வாங்குவாங்கே-
பாடு ௫.

வாங்குவாய் லாமிச்ச சிறுகிரை வேடும்
வளமுருங்கை, நெரியுடைவர், யெருத்துற்றிவேரும்
தேங்குவாய் முன்துடரி பின்துடரிகூட
ஸ்ரீதேவி முத்திருக்கன் சைவி ஈசுரமூலி
ஓங்கியே அருக்கிறு ஆகத்தானே
ஒக்க இருபத்தஞ்சு மொருதூராக்கி
பாங்கியே ஓலைப் பூவா சங்கட்ட
பச்சை சமஞ்சல் பொடியுடனே ரேகித்துப் போடு
லாகுகா

போட்டவுடன் வழலையுடன் பின்புவர்த்த
பொரியரவன் நஞ்சதிலே பணந்தான் ரெண்டு
தேட்டவுடன் சவாதுரெண்டு பணமேதூக்கி
சென்ற ஓருபணவெடை - பூரங் கூட்கூட்ட
நீட்டவுடன் ஓலைப் பூவா சங்கட்ட
வினாயகனார் பூசை செய்து புதுக்கலசந் தூக்கி
சாட்டவுடன் பத்துநாள் புதைத்துவாங்கு
திரன் தேவி மோகினி மந்திரத்தைக் கேளே
லாகுவ

மந்திரமே சற்று மோகினி வா வாவென்று
மாறுதிரஞ் சறுவகல ஆகிறு சணியேயென்று
திந்திரமே பொட்டவைத்து லட்சஞ் சேவி
திரன் பூதி மேவையிலே சரணஞ்செய்வார்
உந்திரமே வாடைபட்ட யெண்களெங்கே
உன்னக் கண்ட மாதரெங்கே ஓ கோ கோ தான்
அந்திரமே போனவு முனக்கிணுட்டால்
அவர்க்கிருயிர் மெலிவாரா காயிதே -
லாகுஅ

ஏய்ந்துடனே யாவர் முக்கும் வாலை உடையோர்க்கில்
யீடழிவார் புருடர் முதலரசர் யாவும்
பாதுபுரி மிருகமுதல் சர்ப்பமெல்லாம்
பணியுமடா இவ் வாலைதனைச் சொன்னேன்
நீதகமலா சனத்தாள் மோகவாலை
நிஜராமபுத்திர் மேலிட்ட மோகம்
ஆதிபரைகண்டாலும் மயங்குவாள் பார்
அரணுணை கருவாலை அதிகமெய் ஜெய.

௫௩௯

மெய்யுடனே அறையிடத்தில் செப்புக்கின்றோ
வெளிதெரியாதடக்கி வைத்து வேணுமென்றால்
கையுடனே அணுவெடுத்து ராசர் முன்பு
கண்ணையிலே வதனமதிணித்து காணு
தையலரை யணுபவிக்கு மந்தமின்னூர்
நீரன்காணத்தன் புருவமிடுவாயப்பா
மைதனிலே தனமீதே வதனமீதே
பஞ்சணையில் படுக்கையிலே அவட்குப்பூசே.

௫௪௰

வாலைவித்தை

பூசையிலே வாலைபட்டாலென்ன சொல்வேன்
பூவைதல்லாள் புரிவாளோ அரசங்கேட்டு
ஆசையல்லோ கொள்வாள் காண் இந்தவாலை
அத்தையெல்லாந் திடந்தடக்கு மவன் மேல்பட்டால்
வேசையல்லோ ஆகுமப்பா உன் பொடியினாலே
விடாதடா வெகுபாவம் சிந்தித்தான்
மோசம் வரும் ஆசைகொண்டபெண்கள் மெல்லா
மின்வழியாலனுபவித்துப் பின்வழி போவென்னே

௫௪௧

என்னவே அரவு சிங்கம் கடுவாய் வேங்கை
இகத்திலுள்ளோர் வாதைபட்டு மயங்குவார்கள்
சொன்ன சொன்ன பணிகளெல்லாஞ் செய்வார் பின்
சிறையிட்டு வேண பொருளீய்வாரப்பா
வண்ண முனி மாதருட வாதை வேகம்
மையிதற்குப் பத்தாது மாருபாதி
தின்னியட்டுக் கபடங்கள் செய்து பாரு
திருத்தறிந்து தனமீய்வார் கனகந்தானே. ௱௪௨

மந்திரம்; — வாதை: மைய்கண்டு சொல்லும்

கனகமென்ன இவ்வாதை மெய்யிற்பூசிக்
காசினியில வூரில் இருந்துபுக்கி
அனகமென்ன பதங்கள் சொல்லிப்பாரு
அம்பரமோ பம்பரமே ஆதி-யாதி
யனகமுடனி யிருந்து ஓதும் போது
எல்லோருமென் முகத்தில் வருவாரப்பா
தினகரனே சுந்திரனே தெய்வந்தானே
தேர்ந்த குறி சொல்லுமென்று வருவார்பாரே ௱௪௩

பருவையென்றரி யிரி என்றுருவை யோது
பார்க்குமுன்னே யவ்வூர்ப் பேய் பணியும்பாரு
தீரமுடனிவ்வூரிலிருப்பதாகும்
தேர்ந்தகுறி யுரைப்பையென்று தேர்ந்தே சொல்லு
வாரபொருள் இருந்த பொருள் வந்த நோயும்
மதிமயக்க மருந்திடு யாவுமேது
ஆரபண் யாரமென்று அறிவில் சொல்லும்
ஆயிபத மறிவாலே ஆதிபாரே ௱௪௪

ஆதிபரா சக்தி பாதமே - வா - வா - வென்று
ஆயுதத்தை எடுத்துவிடு யாரானாலும்
சோதியிருமைப் பூசி அழி கருவைத் தொட்டுக்
கொண்டு விடு வாள் மீதில் மையைப்பூசி
வீதியிட சாரி வலசாரி மீளும்
வைகு பகையை நொறுக்கியிடும் வேதி வேதி
தீங்கொரு நாள் வாராது மைக்குடம் பா
நேசவானை செய்யுமிது ரெண்டும் பாரே.

பாசுர.

செய்யயிலே வெகுவிழிய தசெய்ய வேண்டால்
திரிலோக மைவாசைப் பொட்டையுங் கட்ட
வையயிலே வாள்பிடித்துச் சிங்கமாக
வந்தவகை முன்போடுவாய் பேல் வீழும்
தொய்யயிலே அடைவானை முன்பு சொன்ன
தடைவானை, இடைவானை, க்கோலவானை
வையயிலே குருவானை கருவானைப் பெண்
வந்தவகையைத் தனியோ நான் காணேனே.

பாசுர

யான் கண்ட பிறப்பு வழி இறப்பும் கண்டேன்
போக மங்கள் கருவழியாடக் கண்டேன்
தேன் கண்டேன் - ருசி கண்டேன் பொசிப்பும் கண்டேன்
திருவுடைய புண்ணியத்தால் தீர்த்தங் கண்டேன்
மான் கண்டேனாடக் கண்டேன் முட்டையுங் கண்டேன்
மகத்தானமெப்பூவின் வாதங் கண்டேன்
உன் கண்டேனுடல் கண்டேனுயிருங் கண்டேன்
ஒளிகண்டேன் வெளிகண்டேனுங் காணேனே

பாசுர

உனக்கண்டால் எனக்காண்பாயுனத்தான் காண்பேன்
உடையவனே இடைவழியில் விட்டதாலே
தினக்கண்டால் வாடைவிட்டுச் செயநீர் பாடு
சாதகமாய்த் தொழில் பலதுமாடப் பாடு
விளைப்பயனே பானைவயுட வேட்டைசெய்து
வேறொன்றுங் கிடையாது தெதலி நாலப்பா
அனத்தினுக்கும் விளையாடும் வித்தையல்லோ
அரணுரைத்தார் பறையுரைத்தாள் பா காணுணை
௱௪௮

ஆரப்பா வெனப் போலே உனக்குச் சொன்னார்
ஆதிதொடுத்தந்தவரை யடையாளத்தே
பேரப்பா சொல்லுகிறேன் கேளு கேளு
பேர்பெரிய பிண்டமொன்றுமாவதொன்று
தூரப்பா தலையதொன்று பிறவிதானொன்று
சித்தமொன்று துக்கமொன்று சோலியெல்லாம்
வீரப்பா உனக்காகச் சொன்னேன் பாரு
விட்டாலும் விட்டகுறை சந்தம் பூசிக்
கூறக்கேள் காமியப் பூரணங் கூட்ட
கூறண துலையடைக் காயமொங்கிக் கொண்டு
மாறக்கேள் தன்னுடை கையில் வாங்கும் போது
வலிக்குமடா கிடந்துதிகி முடுக்கும் பாடு
பேரைக்கேள் கர்கரஞ் செய்தாட்டும் போது
பின் சாயென்ன பிங்கானில் வடையும் ~~[illegible]~~ ரே
௱௪௯

பேர் பிறந்த நிதியமப்பா கினக்ஷமப்பா
பிர்மவிந்து சங்கதி இதுதானப்பா
பார் பிறந்த சாகாக்கால் இதுதானப்பா
பாவைகரு ரெண்டதிலே ஒன்றைக் கேளு
நீர் பிறந்த தலி வேகா தொன்றதாச்சு
திரும்பவுமே வேகாப் புனல் நாதமாச்சு
ஆர் பிறந்தால் ஆர்றந்தாலாவதென்ன
ஆண் பிறந்தாலப்பவல்லோ அதீதமாமே

மாருய

வாதவித்தை

அதீதமென்ன நாதத்தில் ஆருசு போடு
ஆதித்தன் முகத்திலொரு பூவதாச்சு
அதீதமென்ன பதுமினியாள் காம்ப்பூவில்
அதிகாரமிட்டு வைக்கி ஒருபூவதாச்சு
அதீதமென்ன பாலனார் பீங்காண் பூவில்
அதிவீரமிட்டு வைக்க ஒருபூவதாச்சு
அதீதமடா யிந்தவித்தை யாரும் பேசார்
அகத்தீசர் சாலமதில் மறைத்தாரே

மாருக.

அரிவித்த முப்பூவைப் பதனம் பண்ண
ஆனந்- தந்தச் செப்பிலடைத்துக் கொண்டு
நெறிவித்த அதிகாரம் பூவைக் கொண்டு
நேரிழையாள் கெந்தகத்தை மாட்டப்பாரு
குறிவித்த கெந்தகமோர் பூவதாச்சு
கோடான கோடிவித்தை ஆத்தாள் நாதம்
புவிவித்த நீலகண்டர் துருசுப் பூவை
முன்னிருந்த காந்தமதில் மேட்டப்பாரே

மாரு உ

கூட்டப் பார்க்காந்தப்பூ - ஸ்ரீ சூரிய காந்த
முப்பூ விளைடுபூவா - முனிவர் கூட
ஆட்டவித்தார் காந்தத்தில் செந்தூரங்கள்
அப்பனே பொன்மாற்று அனேகங் கோடா
போட்டப்பா யொவ்வொருத்தர் வாது பேசிப்
பூட்டனல் காட்டலாங் காந்த வித்தை
நீட்டப்பார் குருக்கு முன்னே வாங்கும் வங்கம்
நிலக்குமடா பத்தரையும் நிசமாம் பாரே
௱௫௩

நிசமான வீரப்பூப் போக்குத்தன்னை
நிகழ்த்துகிறேன் இரதமதில் நீட்டப்பாரு
தைசமான யானை வீரிட்டுச் சாகும்
கைகண்டரசங்கட்டு மணியுமாச்சு
உரசமான மண்ணை யெடுத்து வாயிலிட்டால்
வெளிக்கப்பால் கொண்டுசெல்லும் வேகமப்பா
துரசமான மண்ணையெடுத்து நவலோகத்தில்
ஆட்டும்போது மாற்றுச் சொல்லப் போறேன்
௱௫௪

முப்பூ வேதை

சொல்வதென்ன முப்பூவைத் துரியம்பாரு
சூட்சமென்றுந் தூலமென்று மிரண்டதாச்சு
வல்விதமாய் விளையாதே வாதப் போக்கு
மகத்தான உலோகமெல்லாம் பொன்னும் பாரு
பலவிதமாய வரவரே பாடல் பாடப்
பரிபாஷை தோணாமல் மறைத்துப் போட்டார்
வெல்வதென்று இந்த நூல் வியனாய்ப் பாட
வேதாந்த முறைத்தத்துவம் விபரந்தானே.
௱௫௫.

தானென வாதமுறை வந்ததனால்
சகல சித்தர் சகல புவி சகலதைட்டு
தானாகவருமடா கைக்குள்ளாச்சு
தானென்ற மதமிருந்த தன்மையாலே
தானென காமதேனிது தானப்பா
தாரணி யோரறியார்கள் தேவபூமி
தானங்கே இருக்குதென்பார் சிங்கதி-பஞ்
தானென மருத்துவமாம் மருந்துதானே.
லாருசா

மருந்துமிது சஞ்சீவிமாத்துமாச்சு
மகாசித்தர் வையாதவைப்புமாச்சு
திருந்துமிது சாக்கு அறுபத்துநாலும்
திணத்திலே மெழுகாகும் செந்தூரிக்கும்
அருந்துதியாள் காமகலா அர்தாரத்தில்
ஆயிரம் பேரகத்திலேயறியார் வாதி
பொருந்துமதி பூரணப் பாலாகுமப்பா
பூவண்ணம் பொன்னிட்ட குருக்கையாச்சே.
ஈருன

குடுக்கையென்ன பதினாறு வயதுசென்ற
குமாரனுட பூமலரோ கோடதொந்தம்
விருக்கையென்னவறுமையென்ன கலிதனையென்ன
வீணென்னவெறுப்பென்ன விட்டுப்போகும்
படுக்கையென்ன சேர்க்கையென்ன வீண்பாடப்பா
பரியென்ன புடரிது பாரார் பாரார்
உடுக்கையென்ன அறுபத்து நாலு பேர்கள்
ஒன்றதுவே உடுத்ததெல்லாமாணடுமே.
ஈருவ

சால இடை வித்தை

ஊணுடைமை யொருஅத்து விங்கத்துக்கு
முன்னூறுடைமைன்றல் சித்தொன்றச்சு
சாணுயரம் சாணிலம் இருந்தார்சன்
சதுரமிந்தமுறை இருக்கமுடமென்றுந்தான்
தாணுவனூர் நாலஞ்சு அத்தாயுடுத்தென்ன
தந்திரமோ மந்திரமோ தான்தானுச்சோ
நாணுவது பொசிப்பதற்கு நாணமேது
நாமறிந்த சால வித்தையொன்று கேளே

௱௫௬.

கோட்டா இடை விருந்த இடத்தில்மண்ணும்
கிளிகாதுறுகருத்தி சியின்தூளும்
நாட்டா வாமமதிமயக்கித்தூளும்
நல்லபாம்புச் சட்டைத் - தூளும் கூட்ட
வேட்டா பொட்டியாக்கி வைத்துக் கொண்டு
விரற்கட்டுணு காந்தித்தாள் பொட்டயுஞ் சேர்த்து
ஆட்டா இருந்த பேர் மீதில் போட
ஆஆ - இ - இ என்றார்விப்பாயே.

௱௫௭

பணியாரந்தின்ன

அறிவிக்க அவர்களுந்தான் பிறமை கொண்டு
அப்ப னேமதிமயங்கி இடைவிருந்தாப் போல்
அறிவிக்க வே.விழிகள் ஒளி தோணாமல்
அசல் சத்தந் செவி கேளாதிருப்பார் மேனி
அறிவிக்கச் சட்டைதக்கிப் பெரு நோய் கொண்டு
அகுதிகளாய்த் திரிவார் காது செய்யாதே
அறிவிக்க இதிலேயொரு வித்தை சொல்வேன்
அந்தவித்தை பணியாரந்தின்னலாமே

௱௫௮.

திண்ணலா மிந்தத் தான் பணியாரங்கள்
செய்வதற் குப் பலகாரம் செய்யும் வீட்டதல்
திண்ணலாம் வீட்டன் மேல்தாகப் போட்டு
திவ திவா வாவா பணியாரமென்று
திண்ணலா மென்னிடத் திலவன் வேலெல்லாம்
திவனுக்கு சொல்லென்று சீறி நில்லு
திண்ணலாஞ் சொல்லொன்றுக் கோர் தொடப்பமாய்
திரசுகத் திச் திவா வென்று நீதான் செய்யே
௩௧௨

செப்பவே கிலாவி சுட்ட பணியாரங்கள்
திவன் கொண்டு வரச் செய்வான் உனக்கோயப்பா
செப்பவே சிவபிசஞ் சேர்ந்ததாலே
திருவீட்ட-லப் பொட்டத்தான் இருப்பதாலே
செப்பவே யிட்ட விருந்தாப் போலேயல்லோ
சேதமாய் கிலாவி சீரித் திருப்பார் நாளும்
செப்பவே யிதிலே யொருவித்தை யின்னம்
செப்புறேன் நீ காரி கோவிலாரே.
௩௧௩

பலகாரஞ் சாதமழைப்பிக்க.

கோவிலிலே வந்கவகைப் பலகாரங்கள்
கொண்டுவர அரசப்பன் தின்னக்கூவி
நாவினிலே இப்பொட்டையச் சுற்றே தொட்டு
நடத்திவிட்டுச் சணத்திலே பலகாரத்தை
பாவினிலே கொள்ள கொண்டுவருவானப்பா
மிரமணருந்திகைத் திருப்பார் கோவிலிசன்
காவலிலே காவாண்டகள்ளன் யாரோ
கைப்பிடியாய்ப் பிடியென்பார் காணுர் பாரே
௩௧௪

பாரப்பா இவையல்ல இன்னங் கேளு
பாவமென்று பாரினிலே பயந்தேனப்பா
ஆரப்பா செய்வார்களிப் பாவத்தை
அனுசரியார் நமக்கென்ன அம்மா சொல்வோம்
சோரப்பா, கறியப்பா - அயம் பாகங்கள்
ஆட்டவைத்து நெய்க்குடங்கள் பால் குடங்கள்
வேரப்பா பொசிப்பு வகையெது வானாலும்
விநாயகருக்கிட்டு விட்டு விசுவீசே.

நா கரு

விநாயக பூசைமந்திரம்

வீசுவது விநாயகர்க்குப் பூசையிட்டு
விருதானவட்டமிட்டு கிங்ரங்கென்று
தாசுவது பொட்டத்தூவிச் சூட்டுசூட்டு
சோறுகறி ஆக்கிவைத்த வீடுபார்த்துப்
பேசுவது அவர் பேசார் கிடவிருந்தாப் போலே
பிறகிருந்த பேர்சிரிப்பார் விரதிக்கென்ன
மேசுவது நமக்கென்ன இருக்கோவில்லை
என்னைப்போல் சொன்னவர்க்குமில்லை. நா சாகா

இல்லையடா விநாயகனும் பொரிக்கமாட்டான்
இல்லையென்று நீ பொசித்தால் ஒசிந்துப் போவாய்
தொல்லையடா பேய் பொசித்தா லுனக்கென்னச்சு
தானுடைய பொட்ட வேகத் ஆட்டும் பாரு
வில்லியன்று மேவிழைத்த ஏசன் சொன்னார்
வீண் தொழில்லே இராதே வேறு கேளு
பல்லியென்று அப்பொட்டையை வாயில் போட்டால்
பலதகர்ந்து போகுமடா பழனந்தானே.

நா கரு

படானமென்ன கண்ணிடக் கண் கெட்டுப் போம்
பார் மேன் தன்னில் பட்டால் ரோகமுண்டாம்
கிடானமென்ன இதுகிடானம் போகாதே தான்
கைகண்ட வித்தையொன்று சொல்லக் கேளு
பிடானமுள்ள மாக்கருவு மிதினூடாக்கப்
பிறளாது மகாகோடா மையிடக் கெம் பாரு
ஆடான மிது செய்யாதே யின்னங் கேளு
மகா வித்தை செய்கைதனி வசிப்பபாலே

லாகுஅ

அன்ன பேதிவைப்பு

பாளான அன்னபேதி வைப்பைக் கேளு
பார்தனிலே கிளியொன்று பிடித்துவந்து
சேலான வழுக்குறையும் பெருங்காயத் தின்
தீதான கூடை கதிர் தன்னிச் சேர்த்து
மாலான ஆதிளாம் பால் நாழி தன்னில்
மகிழ இந்த மருந்துவகை முழுதுஞ் சேர்த்து
மேலான மகா வெயிலிலிரவி பத்து
— இனை வைத்து எடுத்துவைப்பாய் பிறகுபாரே

லாகுஅ.

பிறதென்ன மருந்து தொட ஆறலாகும்
பேசரிய வித்தை யிது பிறளாதப்பா
ஊரதென்ன சிவகாண்யத்தின் கோட்டை
உழமாக வெட்டசங் கோட்டை அரிசியாக்கி
உறவென்ன மகிபோலே குழிக்கச் சொல்லி
ஒருமிளகு போடவே உதிக்குமாகும்
அறமென்ன அமுததண்ணீரைப் போதே
அறுபத்து நாலுமென்ன செய்துபாரே

~~[illegible]~~
வானம

செய்த்திக்க மகாவேதி இருக்குமிடு
தீப்பிடிக்கும் அன்னமென்றபேரொந்து
வைரக்கல்லும் குழிக்கல்லுங் கெருடக்கல்லும்
மணிக்கல்லும் புஷ்பக்கல்லும் பளிங்குக்கல்லும்
நெய்த்திரத்தப் பேதியிட்டு தீத்திப்பாரு
நீறிப் போம் மகாபற்பம் வியாதிக்கப்பா
அயத்தகடுசெம் புத்தொட்டா உருக்குத்தொட்டா
அயச்செம்பு, பித்தளை திரா, வெங்கலமும் பாரே.

~~சஅகூ~~
ளஎத

பாஷாக நீறுமட்டா யெந்தப் போக்கும்
படுமுன்னே பேதிகண்டபிறகு பார்க்க
கோளான பேதியிது அருக்குமைந்தக்
கொண்ட நவரெற்றினத்திலிட்டுப் பாரு
மாஷாமல் மாமூடா பேதிகண்டால்
மாண்டதற்கு அசனத்தோடுள்ளோ சென்றால்
ஆளாதோ வினை வந்துமடியாணே பார்
சொல்லுமுன்னே தீப்பிடிக்குஞ் சூதுபாரே

~~சஅகூ~~
ளஎஉ

சூதுசெய்யும் வாதுசெய்யும் சூடையும் செய்யும்
தொந்தமிரு மறுபத்துநாலு பேரும்
பேதசெய்வா—ரென்றால் நீ சொல்லக்கேளு
இவருடைய திருநாமங் கேட்டபோதே
தீதுகெட்டு உடல்கெட்டு உயிருங்கெட்டு
திருபற்பமெமூகாகிச் செந்தூரிப்பாய்
இந்திரியாமிப் பேதிசரக்குக் கப்பால்
வெகு அருக்கு இட்டுப்பார் விளைந்திண் மருத்தே

~~சஅகூ~~
ளஎந

தீண்டுமாங்கிஷத்தின் பேதி கேளு
விருதான மாம் பால் முக்குறுணி வாங்கிக்
கெசந்தீண்டுகிடாரத்திலிட்டுருசியும்
கிடைத்தமுயலுடும்புதின்ன நரியிம் மென்றும்
திரச் தீண்டும் பெருங்காயம் பலமுமஞ்சு பத்து
சேகர்த்து வெய்யலிலே வத்தவத்த
திரசங்கட்டமுப் பதுநாள் ரவியில் வைக்கச்
சொல்லியென்ன மாங்கிஷத்தின் வேகந்தானே
~~[illegible]~~
ளாசு

வேதமென்ன வீடுகளில் வைக்கப் போகா
(வெ) ஷதிரிட்ட டேபர் தனைசகிறுடுகிப் போகும்
பாகமென்ன சொல்லுவது மாங்கிஷமாம் பேதி
பளிங்குக்கல் போலிருக்கும் பாருபாரு
மோகமென்ன இதுதொடவும் பேதிமுத்தி
மூடாத்தவுடன் மரணமது தான் செல்லக் கேளு
ஆகமெங்குஞ் சரீரத்தில் நல்லெண்ணெயள்ளி
அதில் சாறு வெற்றிலைச் சார் கற்றாழம்பாலே.
~~[illegible]~~
ளாரு

பாலாகுமரி நல்லெண்ணெ வெற்றிலைச் சார்
பருவெங்காயச் சார் நாலுங்கூட்டி
சேலென்ன தேகமதிலிட்டுருசியும்
சென்றபின்பு பேதி இடறு செல்லு செல்வமாமென்ன
உடைத்துடைத்துக் குழாயில் போடு வாயடைத்துச் ~~சத்திரமாய்~~
பத்திரமாய்க் குழாய்க்குள் ளேவைத்துக்
காலென்ன பணவிடைக்குப் பணமேயீய் வாய்
காணுமுன்னே மாங்கிஷங்கள் காணு கோட்டம்
~~[illegible]~~
ளாசா

ஓட்டமுள்ளமாங்கிஷ பேதிசெலவுசெய்ய
உடனெருக்கவரைப்பட்டாதுபாயமாக
கோட்டமுட னெடுத்து விடு கடத்தை வாங்கி
இதையதிலே பொதிவுசெய்து பட்டனமட்டுப்
வாட்டமுடன் வைத்து விடு உடல் மேல்பட்டால்
மாங்கிஷங்கள் காணாது வரனுங் காயம்
ஆட்டமென்று இதில் விபரம் பிரித்துச் சொல்வேன்
அப்பனே அனேகவித்தையறிந்திட்டாலே.
ளளள

அறிந்த சரக்கானதெங்கே பேதிகண்ட போதை
அறுபத்துநாலுபேர் பட்டபாடும்
பிரிந்தவலோகமெங்கே உபரசங்களெங்கே
பேர்ணகளெங்கே மரங்களெங்கே
தெரிந்த செட்டபச்சிகள் மேலியெங்கே
நிர்த்தாளம் கெருமருந்து பவபாஷாணமெங்கே
செறிந்த-குழல்- ரோமமெங்கே மறுப்பென்றதெங்கே
சென்னத்திலே பேதிக்கும் வீரம்பாரே
ளளஅ

வீரமெங்கே பூரமெங்கே காரமெங்கே
ஹிடமெங்கே தீயெங்கே தண்ணீரெங்கே
சாரமெங்கே வரியெங்கே சவுக்காரமெங்கே
சூடமெங்கே சடத்திருக்குவியாதியெங்கே
பாரமெங்கே தாரமெங்கே கொங்குமெங்கே.
பட்டதெங்கே விட்டதெங்கே விடாததெங்கே
ஆரமெங்கே பணிகளெல்லாம் பேதிகண்டால்
அட்சணமே பேதிக்கும் அடக்கம்பாரே
ளளக

அடக்கமிட்ட குழல்விட்டு வேறேபாண்டம்
அமைத்துவைக்கிலவ்வுருவைப் பேதஞ்செய்யும்
கிடக்கவொன்றில் கிடவியிடுவகையுங் கூடக்
கிருக்கூடப் பேதிக்கும் புண்ணுமேனி
நடக்கவகையே தென்னில் எடுத்தியாலே
நில்லிரும்பு குச்சியதினாலே தள்ளிப்
படைக்கவக்கே திலவுவரும் பேர்க்குச் சொல்லு
பயபத்தியாய்க் கொடுத்துப் பார்க்கச் சொல்லே
௱௮௰

சொல்லியிலே கோடசெம்பு உருகிவர
உதிர்பதத்தில் கொடுத்திடுவாய் குன்றிபோல
இல்லியந்தத்திய கிறம் பேதிக்குமப்பா
இரும்புமல்ல செம்புமல்லப் பொன்னுமல்ல
கொல்லியிலே பசுமை நிறமாகத் தோணும்
சியங்கிறுதத்தங்கமதில் மத்துக்கொன்று
வில்லியிலே கொடுத்துப் பார் வாங்கிக் கொள்ளும்
விரையாணிக் கிடைசரியாய்ச் செம்புபாரே
௱௮௧

செம்பாவு தங்கமிட்டு மாறிக்கொள்ளு
தினேகவணிகாளத்தில் சேர்க்கச் சொல்லு
உம்பாபதி பொன்னுக்குப் பாதியென்று
உத்தமனே நீபாதியென்று பேசி
அம்பரத்தில் தங்கமிட்ட பொன்னிதென்று
அவனியிலே இலவுசெய்வயன்றுமின்றும்
தம்பமற்ற நிலியிதென்று எண்ணிடாதே
ராபவித்தை தம்பமடா ஆடிப்பாரே
௱௮௨

ஆடப்பார் பித்தளைக் குமிட்டுப் பாரு
அப்பட்டையே வங்கத்துக் கிட்டுப்பாரு
தேடப்பார் திரு றெண்டும் வெள்ளிக் காகும்
திறமான வெள்ளி வித்தை சேரும் சேரும்
ஓடப்பார் திற-வங்கம்-பித்தளை இம் மூன்றும்
உருகையிலே ஒருபலமிப் பேதி போடு
நாடப்பார் தூய்ய வெண்மையாகுமப்பா
நாட்டடல் வெள்ளிக் கிணையில் நீ முன் போல் செய்யே
ஸா அநு

பூஜை மகத்துவம்

முன்னென்று சொன்னதென்ன கேளு கேளு
முழு வெள்ளி துலாம் பத்து உருகும் போது
பொன்னென்று கிளியாதே பேதியிட்ட
பூபதியைப் பலம் பத்து பூட்டப்பாரு.
இன்னதென்ன சிணை வெள்ளி இதற்கொவ்வாது
ஏற்றமடா வெள்ளி வித்தை யெதிலு மேற்றம்
அன்னமிதா குருபாதமென் போர் செய்து
அரன் பாதங் காத்திருந் தசித்தார்க் காமே.
ஸா அரு

சித்தருமுகா பேதி மாங்கிஉர வேதி
சேர்க்கையிலே மெய்ப்பூவில் ஒருபூப் போடு
பத்திதருமில்லாட்டால் வாதமேது
பலியாது பாதகரே பலிக்கச் சொன்னேன்
முத்திதருந் திருபோகங் கூடப் போடு
முன்னந் அதிட்டையிலே ஒன்று போடு
அத்திமுகவன் பூசை அர்தன் பூசை
அரன் பூசையென் குருவின் பூசையண்ணே
ஸா அடு

பூசைவல்துப் பலகாரம் பிட்டிப் பூக்கள்
புநுகு கோரோசினைசவ்வாது கோஷ்டம்
பூசையிலே பெரும்பூசை சூராயப்பூசை
பூரணகும்பகுடம் நிறைய வைத்துப்
பூசைபுரி சகலதுவஞ் சித்தியாகும்
மெய்யான் மேவும் பூமேவும் யாவுமேவும்
பூசையல்லோ வாதம் வரும் மவுனம் வாய்க்கும்
புரிபூசை வெகுபூசை சித்திக்காமே
லாஅகா

சித்திக்காம் பேய்க்காகும் பிசாசக்காகும்
தீயான பூரணமெய்வாசிக்காகும்
அத்திக்குமது வல்லூமில்லாதில்லி-
யீசனவனென்றலகோர் நிறைந்திருப்பார்
அத்திக்காயுரித்துத்த ஃ. சணப்பா
அதீதமென்று யித்தொழிலையறியச் சொன்னார்
தித்திக்காய் நடுவணையைக் கத்திப்பாடு
தீயமுடல் வேதிக்குங் கட்டும்பாரே
லாஅன

கிட்டுகிற தோகையர்கள் சரேணத்தில்
திருகளவு கலசத்தில் ஆட்டப்பாரு
விட்டமட்ட யிந்துவிலே ஆட்டப்பாரு
மெல்லி விந்துவீரியத்தில் ஆட்டப்பாரு
கிட்டமட்ட ஆதத்தூக்கிட்டுப்பாரு
கிலங்காதே தேவி கைந்திக்கிட்டுப்பாரு
பட்டமட்ட வழலையிலே ஆட்டப்பாரு
பாலென்ற பிண்டநெய்யில் ஆட்டப்பாரே
லாஅஅ

ஆட்டையிலே பேதிக் குங்குருக் களெல்லாம்
ஆட்சாதி ஆட்சமடா பேதிவித்தை
ஓட்டையிலே வருண் டோருங் கணங்கள் கண்ட
இரும்பதை போலொருங் குமடா காணார்மெய்த்த
ஆட்டையிலே யிது பேதி போதாதப்பா
முழுப் பேதியின்ன மொன்றுரைக்கிறேன் கேள்
ஆட்டையிலே மகா கோடா வித்தையாட
ஆயிரத் தெட்டண்டமிதிலடங்கும் பாரே
ராஅகு.

மகா பேதிவைப்புமாற்று

அடங்கவே மகா பேதி இவை பேரேது
ஆயிரத் தெண் பேதியிது சகஸ்திர பேதி
இலக்கவே தெட்ட சன்னவை இலி அவைக்காய்
சொன்ன கும்ப பூரணமாய்ச் சூட்டவைத்தால்
அடங்கவே மடங்களைப் பேதி சொல்வேன்
மெய்ஞ்ஞிறத்தி அக்கெல்லாமிதிலே மாறும்
திடங்காணுஞ் சகஸ்திரமாம் பேதிதன்னைச்
செப்புறேன் தெளிந்து கொண்டு சித்தர்க்காமே
ராசுய

காமமென்ன கற்பகமுமிதற் கீடல்லக்
கற்பகத்தின் அரவியின் தேன் தற்கீடல்ல
வாமமென்ன வட்டமை ஞுகுமிதற் கீடல்ல
உழுக குரு - நஞ்சு - மா இதற்கீடல்ல
நாமமென்னும் பிண்டமே யிதற்கீடல்ல
நமசிவய, வசிய நமமிதற் கீடல்ல
கோமளையே, யாமளையே குருவாய்நின்ற
குருபீடமகா பேதி கூறுவேனே
ராசுக.

கூறு வேன் தில்லைப் பால் எட்டுப் பலமும்
குறுணியதா உடும்பது தானிரட்டாகும்
பீற வேணுந்தி பெருங்காயங் கேளு
மிகுந்த பலம் ரெண்டதட வேவைத்துப் போடும்
தாறுமாறாக முன் போலிரா தேயப்பா
சிணத்திலே கண் போகுங் காதநில் காணும்
மாறவே வெயிட்டு நாள் ரவியில் வைத்து
மார்க்கமாய்த் திராந்நின்று மருந்தைப்பாரே
௯௪௨

பாரடா பலிருந்த யிடத்தில் பட்ட
பரவையுயிரைத் தணியூர் விணங்காணுதே
சேரடா பால் பாணமிரும்புமான
நீசலற்றைக் குவிவாய்த் திரட்டத்தாக்கி
ஊரடா ஆள்நடமாடா திடத்தில் வைப்பாய்
உண்ணுக் கிலத்தனயும் நூல்ளி வைப்பாய்
ஆரடா இம்முறையைச் சொல்லப் போரார்
ஆயிரப் பேதிக்குளுவை யார்தானே
௯௪௩

நாமே தான் தொழில் வருத்திச் செய்யும் போதுங்
சீர்வரணமாகுகிற வேதிக் கேதாணும்
நாமே தான் மாத்துரைத்த எண்ணை யோடே
நிறுநெய் கோமேத் திரமிட்டுப் பூசு-பூசு
யாமே பின்னது தொட்டுத் தைழ் செய்து
அவைமுட்டாந் தாலவை முட்டா முழுகுவாயே
போமே நீய்க்காயறைத்துச் சுத்தசல மேல்கு
போகுமடா உட்டனங்கள் புனிதமாமே
௯௪௪

புனிதமாமெய்ஞ்ஞைந்தச் சரக்கானதும்
புகழ் பெரிய லோகவதை யெதிவானதும்
கெணிதமாயூட்டிட விருககுபோலே
கெட்டாரே முனிபேதி கெடு - கெடு - மன்தர் செய்வார்கள்
இவன் சொல் மார்க்கம் மகா முனிவர்துவித்தை
மாட்டைப்பார்ப்பார் - அன்யாயமில்லையடாமுன் போக்குக்கு
அறிவித்திடம் பாகமிதில் மாட்டைப்பாரே.

ராசரு.

பாரடா இவனத்தானே சத்தியானே
பரனானே - குருவானே - பரத்தினானே
சேரடா குகனானே - மயிலினானே
சிவகாமியாயிருந்த வடிவேலானே
தீரடா சிவகங்கை கும்பத்தானே
தெய்வானை வள்ளியெங்கள் தாயாரானே
பாரடா சரிதை - கிரிகை - யோகித்தானே
பகரறிய பூதமைந்து கொண்டென்சொல்லாதே

ராசகா

சொல்லாதே உங்கள் சக்தி முகவனானே
அயம்பான பரதித்தை ஆவுடையாளானே
சொல்லாதே உங்கள் குருவாசானானே
அகமானபெற்றதாய் தகப்பனானே
சொல்லாதே நீய்படைத்த வித்தையானே
சொந்தமனியாளானே மக்களானே
சொல்லாதே இந்நூல் சாலத்தானே
ஆட்டவைத்த யென்னானே வெளிவிடாதே

ராசனே

விட்ட விட்ட ஆசையெல்லாந் தள்ளிப் போட்டு
விதிகெட்ட குருடரைப்போல் வெளிவிட்டாக்கால்
அட்டதுட்ட விண்ணிடகள் தலையில் வீழும்
ஆயிரத்தெட்டுக் கோடிநரகில் வீழ்வாய்
திட்டவிட்ட சென்னியிலே புத்துமேவுஞ்
சித்தருன்னைச் சபிப்பார்கள் திட்டுவார்கள்
கெட்டபுத்தி நினையாதே மெய்யாதப்பா
கிருபையாய் மனதுள் வைத்துக்கிரியையாரே ௱௯௮

கிரியையிலே பற்றினியாள் நேசம் வேணும்
கணவனில்லா மகேசனுடமாவும் வேணும்
மரியவென்றால் கொட்டை வேணும் பிண்டம் வேணும்
அன்னியமாய்ச் சொன்ன கருவெல்லாம் வேணும்
தெரியவெளி சொல்லவென்றால் குளிகை வேணும்
அதிமுகையில் போகவென்றால் மனது வேணும்
தெரியவென்றால் வாதத்திலுப்பு வேணும்
சித்தாட வேணுமென்றால் சாலம் வேணும் ௱௯௯
சாலத்தினால் பாரார் கருவுங்காணார்
தந்திரங்கள் மந்திரங்களனேகஞ் சொல்வார்
காலத்தின் வழலை உப்புக் காலங்காணார்
கங்கை சிவதிட்டைச் செவழியுங்காணார்
கோலத்தைப் பெற்றிடுவோர் யோகமார்க்கம்
கொண்டவர் போல் குருவென்று உபதேசிப்பார்
ஆகலி - இத்தால் வருமென்று அறியமாட்டார்
கிரியையஞ்சாங் காண்டமதே கிடைத்தமத்தே ௨௱

ருடம் காண்டம் முற்றும்.

சுப்ரமண்யர் ரட்சிக்கவும்

பலவித்தையாரம்பம்

திடைத்த சிவன் பேரரைவைத்து ஆறுங்காண்டம்
தேசரியின் மனோன்மணியைப் பணிந்துபோற்றி
படைத்த பொருளறியாத மனத்தைத் தேற்றி
பளிங்குநிறம் போலிருந்த சற்குருவின்பாதம்
திடைத்தறியப்பணி போற்றி மலர்கள் தூவி
ஆட்டீசுரு ஒருமனதாய்த் தொழுதுநாளும்
உடைத்த கரு எனக்கருளி மவுனஞ்செய்த
ஆதிவெளியே யழிகருவே காப்பதாமே -க-

தாமமரட்டக் கருணைக்கடலேநின்ற
சகலகுரு வடச்சரணைதினமுமாகி
வாமமின்தாயிருந்த மகாசத்தி
வடவிலகும் பதிவலியே வழலையாதி
யேடமணி நாதாக்களிடமாய்நின்ற
இலங்குருசண்பக மாதுரவி காப்பு
நாம வடவேலுமன்னை புரியும்கோழி
நிலந்திருபதாகைமுக நன்[illegible] -உ-

தானை வாதரை கிரீடரவியுந் தங்கத்
தமணியஞ் சொற்றினமணித்தவசின்னம் போற்
தேனைவம் பதிந்தநெத்தி வதனகோகண்
திருவிழியீராறு செவிஇதழுஞ்சந்திர
மானவங்கலிறைந்த திருத்தோள் மார்பம்
வரைபனிரெண்டரல் வருகாமலாத்தாள்ரெண்டும்
பானமுர்தம் பதிதேவருஞ் சிவள்ளி
பதமலரும் பதவியுமண் பண்புங்காப்பே -ங-

பணியாத பேர்க்குமொருவசியங் கேளு
பதிம - பதிம வென்று உருலட்சஞ்செபி
திணியாதபேர்க்குமொரு பிரிவு கேளு
ஸ்ரீ ஸ்ரு - ஸ்ரா - ஸ்ரீ வென்று உருலட்சமோது
தெணியாத இருபேர்கள் வதனம்பார்த்து
திரார்ந்த நரிவிரட்டை விறையொடைத்துத்தாவி
பணிவார்கள் பிரிவார்கள் கமலவித்தை
பரவசியஞ் செய்வதற்குப் பொடைத்துத் தாவே
௪

தாவியதோர் குறளி குறிதொடாதிசொல்லித்
தோத்திரிக்க வைத்திகருசல்லிய மேலம்
ஏவியதோர் கருவிருந்த சத்திவித்தை
இயந்திரத்தை யின்னதென்றுயாருஞ்சொல்லார்
மேவியதோர் இருக்கிருவையாருஞ்சொல்வேன்
விமலர் சொன்ன குறிப்பதையே வேதஞ்சொல்லும்
ஆவியதோர் சிகருஞ்சூலாமேவி
அளவறந்தவித்தையடா ஆடுவாயே.
௫.

ஆடவே பருங்கி விடவேரும் வேணும்
அந்தமயஞ்சேர்ந்த பிறக்கருவும் வேணும்
வாடவே வேருலத்திச் சிலையைப் போல்
மாமரத்தைத் தொடுகருவாய் வைத்துக் கொண்டு
ஆடவே தாபனைநைவேத்தியஞ்செய்து
திவாலியிடத்திங்காலிருபந் தோணும்
நாடவே மாமரத்தாள் குறளிக்குத்தான்
நற்பரிசந்தான வழியாருந்தானே.
௬

தானென்ற சீலை வைத்துத் தாயைப் போலே
தத்களிக்கு மந்திர மந்த முறையைப்பாரு
மானென்ற கல்வியை யட்டுச் சத்தியாச்சு
மயோலா பகவதியுமிது வேயாச்சு
வேனென்ற மேல மந்திரந் தெட்சணியிற் சொன்ன
விட்ட குறை யீராறுமை யூத்துமாச்சு
ஊனென்ற அகாரமுதல் ஓங்காரந் தான்
ஆதி தொடுத் தந்த வரை ஓதிப்பாரே. ௭

ஓதிய மந்திரமது வேயாணியாச்சு
உ~~...~~வாச்சு மருந்தாச்சு உண்டோ வேறே
ஆதியை விட்டப்புறத்தே மருந்து தேடும்
அற்பரைப் போலலையாதே வாத யோகம்
வேதியைப் பார் நிலையைப் பார் தொழிலைப் பாரு
பேரான வயித்திய கருவாதம் பாரு
கோதி வைத்த கூட்ச நூல் தொடுக்கமாச்சு
சொன்னதென்று நினைவில் வைத்து விடாமல் பாரே ௮

பாரப்பா மேருமேலணுவைத் தொட்டு
பரிபாஷை பலிக்குமிதில் படித்தவாறு
ஆரப்பா செய்வது தான் சித்தர் செய்வார்
ஆனந்த மேல ஒரு அவர்கள் செய்வார்
வேரப்பா இருந்தவர்கள் திலப்பைக் காணார்
வித்தை செய் வேஷம் நாமண் பான் வைடுட்டுவார்கள்
சோரப்பார் தனியப்பார் பொய் சொல்லாதே
சூது வினை செய்யாதே சொல்லக் கேளே. ௯

சொல்லக் கேள் நாதாக்கள் சொல்லாதெல்லாஞ்
அப்ரமண்யர் குருவருளால் சொல்வேன்யானும்
வெல்லக் கேள் காஞ்சூரை விரையேரண்ட
மொட்டுப்பூ மேலுமண்ட எண்ணெயத்தி
அல்லக் கேள் குருமருந்தாம் வயித்தியத்துக்
திரைத்தயெண்ணெயலாவுறந்த வியாதியான
தில்லக் கேள் கழலிய ரையாப்புமைத்த
கிணமாகப் பிறப்பட்டு விக்கும்பாரே ௰

பிளவையுறு நீர்க்கட்டுக்குட்டு
பெரும்பிணிகளெடுத்துப் பிறப்பட்டாலும்
திழலிதைன்று டெண்ணெவைத்து மேலேபோடு
தான்வந்தும் நீரேற்கில் தகர்ந்துடையும்
அழலியடுமிதுபத்தியமில் ஐயப்பா
அங்கத்திலுறியைபுந்தான் ஒலிந்துப்போடு
வெளிவழியாய்க் குருமுறையாய் விள்வதெல்லால்
மற்றவர்க்கு விள்ளாதே வயித்தியப் போக்கே. ௰௧

குறளி வித்தை

போக்கான குறளி வித்தை சொல்லக் கேளு
புனல்முருங்கைவேலத்துப் பாவையொன்று
வாகாகக் கிடைந்து வைத்துமஞ்சட் பாவை
மாலான தேவிரெண்டும் முன்னே வைத்து
சீக்கிரத்தில் அரிமரியென்று நவைச் சேவி
செகச்சாலத்தே வியுரு லட்சமானால்
அத்கமல்லா நினைவு முன்பு பாவைகாட்டு
ஆடலாங் கோடிவித்தை யாடலாமே. ௰௨

ஆடலாம் பூரணமும் முன்னே வைத்து
அமர்ந்திருந்த பூவெடுத்து அம்மா அம்மா
வாடலாமென்று செயல் தம்பம் நாட்டு
வந்து வந்த பேர்களெல்லாம் மயங்குவார்கள்
கூடலாம் பரிவாரவாய வா வா வென்று
கூப்பிட்டால் கருப்பாவை வர்ணங்காட்டும்
சாடலாமண்டரெண்ட பிசாசு பூதந்
தன் ரூபத்தோடு வந்து நிற்கும் பாரே.

யரு

நிற்கவே உயரநீ பார்த்துக் கொண்டு
நிர்மலமென்று விபூதி பூசி
தைக்கவே உடற்கட்டச் சிவாவென்றேது
திற்காத்துவந்தி வந்த பூதமப்பா
மெய்க்கவே நிசவித்தையொரு பூதத்தை
வேண்டா தாளகத்திலே விநயஞ்செய்து
தொக்கிலே போகவிடுபெயரைச் சூடு
தருபிறகிங்கவர்கள் தங்களையச் சூவே.

யரு

உடைச்சிலையெதிரேற்றம்

சூவென்று தீய்ப்பாஞ்ச இன்னிசட்ட
அடசியிலேயெடுத்தகள் சொல்லிப் போட்டேன்
ஆவென்று அவன் வாசல்எருதிப் பின்பு
அந்த வீடென்று குறிக்குக் காட்டு
நாவென்று மைகும் புமோ எதிரி இல்லம்
நடந்தசெய்தி அதிசயத்தைச் சற்றே கேளு

ஒருவரி இல்லை. .... ||+

போவென்று அவன்மனையாள் பதார்த்தந் தானே!

யரு.

பதார்த்தமடா யெடுக்கையிலே அவன் பூமாணர்
பாரிமக்களாவன் சனங்கள் தொடவொட்டாது
நிதார்த்தமடா தொட்டகருவழக்கும்பாடு
நீவிலக்ககிக் கிருவையழித்துப் போடு
ஓதார்த்தமடா குறள்யைப் போல் சொல்லிக்கூவ
விட்டுவிட இன்னமொரு வேடக்கை பாரே.
யதா.

வேடக்கையெதிரேறும் பெண்கள் நீல.
மிகுகுறள் தன்னை விட்டுவிடுக்க நீயும்
வடைக்கை ஆணையொட்டத் தாளத்தாவு
அவள் மீடவை கண்பார்த்து நோக்கும் போது
நாடக்கை கொண்டுநுயில் நீக்கிக் காட்டும்
நில்லது போவிடுகவென்று கீழே நோக்கில்
கிடக்கை விட்டுவிடுந் துதிப்பாடு
ஆட்சமொருவித்தையின்னஞ் சூட்டக்கேளோ.
யன

சூட்டக்கேள் அடுகாட்டுக்கரியைக் கொண்டு
அட்டவட்ட ஓடட்டுமங் கென்றிட்டு
நாட்டக்கேள் அரியென்று குறள் மீட்டு
நடக்கிறவர் முகம் பார்த்து நவிலும் போது
ஓட்டத்தே அங்குமிங்கும் போகாமல்தான்
உருவழிந்து விதிமறந்து நிற்பாரப்பா
மீட்டக்கேள் ஓட்டுடனே யெடுத்துப் போடு
மின்றவில்த்தவிடைபோலே போவான்பாரே
யஅ

போவானே வா—வா—வென்று பின்னும்
பூட்டையிலேகர் யோடுவாயிற் போடு
ஆவானே யவன் வருவான் - போ—போ போவென்-(று)
(று) —றந்த வாயோட தனைக் கக்குதியும்
ஓவானே எவர் முந்த இடத்தைப் பார்த்து
உத்தர் நீயென் றோட்டை ஓட்டப் போடு
பாவானே யிருந்த விடம் விட்டுப் போவான்
பழைய படர ஓடைடுக் கிலைமுவான் பாரே. ௰௯

வான் பார்க்கப் போயிடென்று மொழியிலர்த்த
வான் பார்த்தே யிருப்பதென்றுமாரு மாறன்
ஊரன் பார்த்த பூமிபாரறென் றலங்கே.
உத்திருப்பாண் மறுத்தொன்றுமொன்றும் பாரான்
சான் பார்த்த இன்னமொன்று கழந்தியுர்ளோ
கிரிப்பின் கோப்பூச்சி யேறிட்டுடுமோடா
மான் பார்த்த ஆதரித்துத் தீதமிட்டு
வாயடைத்து வாயடக்க வாயிற் போட்டு ௨௰

பேரட்டு மொருமலைபார்த்துக் காடுபார்த்து
புலிகடுவாய் - வா-வா வென்றுரைக்கமீனும்
மீட்டப் போவென்றுக்கு ஓடப் போகும்
மீண்டுமதை வாயிலிட்டு விடப் போராது
கேட்டபட்டே பட வாது யெல்லா மீனும்
திராந்தபடா செய்யிடா லேஓடப் போகும்
மாட்டுக்கே பசுவுக்கு மேதிக்கேதீ
வாயில் விட்டு வாவென்றசொல் லிப் போவே. ௨௧

வில் வித்தை.

சொல்லயிலே பின் தொடரும் மனிதர் தாமும்
சொன்ன பல தீவசைந்து யாவுமீறும்
வில்லதிலே கிளாத்தி கட்டடக்குறி மேல் வீசு
வெட்டத் தப்பிப் போனாலுங் குறிதப்பாது
புல்லதிலே குகை செய்து காத்தியிட்டுப்
பிட்ட தீயென்றுரைத்திடவே அணலோ சாடும்
இல்லை இல்லை தீயேது யென்றே சொல்லி
இட்ட கருவை டுத்திடவே பழையபுல்லே. உ௨

விணோதம்.

பழைய பட்ட வாயிலிட்டு ஆடை மீதில்
பத்தென்று தீப்பிடித்து வெந்து போகும்
பழைய பட்ட கருக்காகி வெந்த தீலே
பாருபாரென்று கருப்பண்டு போலாம்
பழைய பட்ட ஒரு திறந்தான் பணத்தை மாற்றி
பார்க்கவுமே வாயிலிட்டுப் பார்க்கச் சொல்லு
பழைய பட்ட பாக்குமப்பா மீண்டரைத்தி
பார்த்தவரை அந்திடத்தில் பார்க்கச் சொல்லே உ௩

தயில மதில் மாமரத்தான் தீட்டச் சீலை
திரைத்தட்டுமைப் போலே பத்தலேசை
வெயிலில்லா திலர்ந்த எட்டப் பொட்டக்கு மிந்த
விடத்தாறும் விடத்துயிலுங் கலந்து கொண்டு
மயில் போலும் பாவகமாயிருந்து நீயும்
மகா கோட்டை கௌடுமை வித்தை செய்வாயப்பா
ரயில் போலும் வெளியில் வந்தா லாறுங் காண்பார்
அதினாலே கேலி வருமட்டக்கிவையே. உ௪

மடக்கி விடுங் கருஞ்சீரை முலைமை வாசை
வைத்து நிமிர் சித்தருட மருட்டுப்பாரு
மடக்கி விடு முன்னுரைத்த கண்டவழிப் போக்கு
மகாமேலி யிக்கருவைக் கருவாய்க் கூட்டு
மடக்கி விடுமல்லாது வாசைகாரம்
வலுவில்லையாதரவாம் மையும் பாரு
மடக்குதற்கு நாமுரைத்த பட்டையே நில்லு
மகா காளி மேலமந்திர மீறுவரன்னே.
௨௫.

எண்ணியது பன்னிரண்டு எழுத்தும் வேணும்
எட்டுமுலை மைவாசை சிமிழும் வேணும்
நண்ணிய மெய்ப்பாவை விடு குறள் வேணும்
திலமைந்தன் கூட வந்தமாவும் வேணும்
புண்ணியமும் பரிபூமான் குருவும் வேணும்
பூமியிலே மகா சால வித்தை சித்தி
பண்ணிய மாதவத்தை யிந்திரசாலம்
பார்க்கையிலே பொருந்தி சிவ உறுதி தானே
௨௬

மாரணம்

உறுதியடா முலையொன்றில் மையைப் பூசி
உகாரமிட்டு உன்னைத் திமலத்தில் தாக்கி
அறுதியடா த்ருணமஞ் சொல்லும் போது
அந்தமுலை நீர்விட அவன் பிழைப்பான்
திறுதியடா அசைப்புவிடு மின்ன மொன்று
ஆட்ச முலைமைப் பூசயெரண்டதில்
கருதியடா நீரடைக்குந் திபலிநீரும்
கருத்தறுத்துப் புதைத்தானு மிறங்காதப்பா
௨௭

அப்படியே மாத்திரட்டா நீறிறங்கும்
அவன் பிழைப்பானல்லாது மரணமாகான்
மேற்படியே பெண்ணுக்குமிது தானப்பா
மேட்டுமடா மலசலங்கள் தாக்கும்போது
தப்பிதமென்றிருளாதே செந்தீபத்துஞ்
சில்லியைத்துத் தொழிலிதடா தாக்கிப்பாரு.
இப்படித் தானுரையாமலா அவாதி.
இயம்பினேன் சில்லியந் தானியம்பினேனே.
உ௪

இதங்கெட்ட பேருக்கு இன்னமொன்று
இயம்புவேன் பெட்டையையே திருடச்சாற்றில்
மதங்கெட்ட வாய்ப்பருக்கை தன்னிலொன்று
மைத்தடவி வத்தசிமிழ் திறந்து போட்டு
பதங்கெட்டுத் தண்ணிவிட்டுச் சிமிழிலேடா
பத்திரமாய்த் தீமுகத்தில் கட்டத்தூக்கி
விதங்கெட்டு விழிகள் ரெண்டும் ஒளியும் கெட்டு,
வீழ்வான் சொன்னேனென்று மெலிவான் பாரே.
உக.

மெலிவான் பார் சிமிழ் வெள்ளாவி யிட்டால்
மீறும் பயுண்டா சாதமெல்லாஞ் சத்திகாணும்
நலிவான் பார் சிமிழச் சுண்ணும் புசுட்ட
நமன் மகோர வாயிலிட மரணமாவான்
சொலிவான் பார் சிமிழச் செங்கல் சுள்ளி தன்னில்
சுட்டடவே சொறியேறில் தீண்க்கும் பாரே.
நுய

திணிக்கவென்றால் சொரித்தவரை வாயில் வைத்து
முட்டப்பா அன்னையிலே குசவன்னன்னை
பிணிக்கவே புடம்போடு பொதுவாய் நீயும்
பெருநேயுஞ் சூலை குட்டங் கிரந்திப் புண்ணும்
திணிக்கவே தாம்பூரக் குழிதனில் புதைக்கத்
திருவுடனே தண்டனதி வில்வான் பாடு
மணிக்கவே மரவட்டை ரைத்தங் குத்த
மாணியே டோரா திருக்குமடா பாருபாரே.
நக.

பாரடா இமயின் தனக்கும் மாற்றுக் கேளு
பால்விட்டுப் பருக்கைதனைப் பரித்துப் போடு
மாரடா மோடவித்தை செய்யும் போது
வினையமிட்டுக் கோட்டை அத்திமலையெட்டுக்கும்
சேரடா மைத்தடவிக் கிட்டப் போடு
திசை நோக்கி வந்தாலுஞ் செய்த்துப் போவான்
ஆரடா ஒரு பேயின் கோயில் சென்று
ஆக்கினாவென்றலட்டீ மோதுதே.
நஉ

தேவதா பேதனம்

ஓதியந்தச் சீலிசத்தி மலையொன்றுக்கு
யொள்-யொள் தேவதா டோலாவென்று
ஆதியையுந் தொட்டுமலை நாட்டும் போது
ஆறுமகனாங் கிருக்க அந்தப் பூதம்
சோதிக்கைக்குப் பூசையிட்டுவில்லூப் பூட்டி
அரந்தரமாய் அமுர் சாத்திப் பூக்கள் தீபம்
யேதெடுத்துச் செய்தாலும் திலிசத்தாது
யேறாது நின்னை—சத்தியமீறாதே.
நந

இருக்குமலைதனைப் பெருங்கீழ் நிலத்தில் போட்டு
ஏற்றுபடா பூசையிட்டு இருக்குமுன் போல்
நொருக்குபடா மடமாதர் கூந்தல் ரோமம்
முளைத்தோன்றும் ரோமமதில் கருவைப் பூசி
நெருக்குபட்டாச் சிமிழில் வைத்துவாவா வென்று
நினைத்திடு மோகினி வெட்சம் நினைக்கும் போது
கிருக்குபடா அவருடலில் காச்சல் விட்டும்
தீணப் போதில் கொண்டுவருங் கருவைப் பாரே.

நே–கூ

கருவென்ன மையெட்டா கையில் தொட்டுக்
கிலந்தொடம்பில் நாட்டக் கக்கனிகளெல்லாம்
பொருபொறென்று உதிருமடா தென்னங்காயும்
புகழானக் கனிகளுள்ள தெல்லாம் வீழும்
உருவமென்ன மைப் பூசித் தடவிக் கொண்டு
வரச் சொன்ன கூடவிளையாட்டைப் பாரே

நே–ரு.

ஆடப்பா உரல் தொட்டு மையைப் பூசி
அருந்த உரலடா மன்னனைச் சிமிழில் போட்டு
ஓட்டப்பா உரல் வரவென்று சேவி
ஓட்டுமடா உரல் நகண்டு வெளி விட்டேன் யான்
தேட்டப்பா யேதேது பதார்த்தந் தானும்
சென்றிருந்த இடத்தை விட்டுச் செல்லக் கோது
காட்டப்பா மையபூந்து கரீதீ - ரீரீ ~~[illegible]~~
கிலறதசியறு வென்று நயனத்தாலே

நே–கா

நயனத்தா ளொட்டைவி லேசங்கிலியனோது
நாணேது வடமேது போட்டுக்கட்டும்
வயனத்தாலாணியற்று யெதிரே செல்லும்
மறுமுகங்கள் பாராதே படவு தோணி
வியனத்தால் சீவனில்லா தெதுவானாலும்
விட்டதுறை சேர்ந்தடைந்து மேவும் பாரு
பயனத்தாற் போலிருக்குங் கண்டோரெல்லாம்
பார் படவுங் கொடுக்கட்ட ஆறும் பாரே
ந-எ

ஊர் தோறும் போயிருந்து வித்தையாட
ஒவ்வாத பேருடையயூரின் வீதில்
பாரு பாரென்று — மையும் — மேவி
பதிற் பதீரென்று மெகில் வாசிப் பாரு
சாருபார் இட்ட கோட்டை மின்னுங் கோட்டை
கிணங் கோட்டை தீய்க் கோட்டை கருவாய் கோட்டை
சோர்வார்கள் சொன்னபடி கேட்பேனென்று
தொண்டு செய்வார் கண்டு கொள்வார் சூத்தானே.
ந-அ

சூதாடல் பந்தாடல் காங்குமாடல்
சொன்ன சபை தங்கள் மதியானும் வெல்லும்
வாதாட மாதியர் வீசும் போது
மைபூசு மழைவிழாதைர் அசாது
கோதாடல் விடுந் திண்டால் குளிர்ந்து போகும்
குரு- மையாய்ச்சகில குரு- குருவுக் கெல்லாம்
மேதடா ஆடவர்கள் தசிப்பாவாடை
மேல் நோக்கு வை வீதில் மீறும் பாரே.
ந-க.

பீறுமடா அடையது இல் பணிகள்யாவும்
விசை கொண்டு மீண்டு வரும் திமிரக்கண்டால்
ஆறுமடா தேவரவர் கோங்கரேறி
ஆலயத்தை விட்டகன்று வீதி சுத்தி
நாறுமோ வருகிறபோ திந்தமையை
நாட்டயிலே செம்புவிக்கிரகங்கள் சேர
ஆறுமடா அச்சுவாகனங்கள் நிற்கத்
தோன்றுமடா உடைவிக்கிரகங்கள் தானே. ௫௰

திரகமதில் காவாங்கமையைப் பூசி
கெட்ட இருள் தினிவழியே போனாகும்
மறவாமலந்த காரமையைப் பூசில்
அந்தவீட்டயரெல்லாமயர்ந்து போவார்
சிறை அரவெகபாடயந் தனங்கள் சூட்டு
முன்னாலே மைப் பூசிவுடையுமப்பா
இரவின் தூம்பகலின்றும் திருடலாகும்
என்ன சொல் வேண் நாவடக்கம் இன்னுங்கேளோ ௫௧.

நாய் வாய் கட்டு; உருகுகள் தம்பனம்

இன்னமின்னம் நாயின் மேல் பொட்டதையைப் போடு
எகிறாது, குலையாது கடியாதப்பா
முன்னே வரும் மாட்டுதான் பாயாதப்பா
மிருகமெல்லாம் வாயடங்கும் நாவடங்கும்
சொன்னபட கரபட தன்னில் மையைப் பூசில்
தொண்டு செய்யும் மந்திரிரங்கிமாச்சியம்
என்ன சொன்னீர் புத்தியென்று கேட்குமப்பா
இத்தமையின் பொட்டவட்ட மெய்யும் பாரே ௫௨

நாவடக்கம்

முனைத்தலைமை பூசி யோர் நீறு மேலே
மோடத்தை வைத்து நாற்றிசையும் தாவித் தப்பா
உளவார்கள் ஊர்வூருள்ள பேரை
ஒருவிடும் போனொட்டாதார் சாடும்
இழைவார்கள் ஆடுமாடுள்ளதெல்லாம்
சொல்லி விட்டுப் போகாது கூடு என்று
திரை விட்டாப் போலே சனங்கள்
முகம் பார்ப்பதற்கு முளையை வாங்கே.
௪௫

வண்ணார் நெசவுக்காரர் தொழிலாளியும்.

முளைவாங்கி எந்தெந்த இடத்தைக் கட்ட
வேட்டப்பா இப்படியே துறைகடோறும்
சளவாங்கும் வண்ணார்கள் துறையைக் கட்ட
கால் வீள்வார் கண் வெடுக்கமாட்டாரப்பா
இழைவாங்கி நெய்வார்கள் துறையைக் கட்ட
எல்லாருந் தீ நெய்யாதிருப்பாரப்பா
திரைவாங்கும் நாவிதர்கள் துறையில் தாக்க
தலைமயிருந் திறையாமல் போவார் தானே.
௪௬

யோவார்கள் சொல்லர் தட்டர் கூடம் தாக்க.
புகழ் கன்னார் தச்சருடவேலை போகும்
சாவார்கள் மைப்பூசி முளையைத் தாக்கச்
சகல தொழில் கெட்டுவிடுஞ் சாவாரப்பா
தேவார்கள் கிடைச்சத்தி முளையை நாட்டச்
சேம் மறியாடையும் பாதி கிடையேறாது
பூவாணி மலிகட்டுந் துறையில் தாக்கப்
பூவெங்கே மாலையெங்கே போச்சு போச்சே
௪௭.

போர்ச்சப்பா யெதிராளி சேனை சாடும்
பூமியிலே படையிருப்பில் அத்தித் தாக்கு
ஓச்சப்பா இருப்பு விட்டு வெளியோரது
மோசமுற்றுப் படைமுறியும் ஓட்டும் பாரு
மோகமுற்றுப் படைமுறியும் ஓட்டும் பாரு
ஆச்சப்பா தவன் போவனங் கேசவன்
அரசர் படையத் தனையுமழியும் பாரு
பாச்சப்பா முனி வேல பாவம் பாவம்
பண்ணுதே தகிக் கட்டுப் பலிக்கும் பாரே. சுகா

<u>வித்தையின் பெருமை; கண்கட்டு; சொந்த புட்படம்</u>

பாரப்பா மைதடவி மண்ணை வாரிப்
பாருபாரென்று விண்ணைப்பார்க்கும் போது
சேரப்பா கைநிறையத் தாரு நீறாகும்
திரும்பவிட்டு நீர் வாரு ரெத்தமாகும்
மாரப்பா உமி வாரு சதைகளாகும்
அதைவிட்டு ஓடெடுக்க வராகனாகும்
பேரப்பா மையோடே பொட்டையை வீசு
பூமியிலே இருந்தவர்கள் கண்கட்டாமே
சுள

ஆமடா திரும்புகில்லாத் தெருண்டாச்சி
அறுகுதில்லாப் பாம் பாசுத இன்னுங் கேளு
போமடா இலகில்லாக் களியாச்சுப்
பூச்சிதற வர்கள் வரும் பூமிதன்னில்
நாமடா பிரம்புருவப் பணங்காசப்பா
நானையிலே கைச்சித்திரம் நின்றாய்ப் போகும்
சாமடா சதா கோடி வித்தையாடும்
சாலமதிலெட்டுக்குச் சொன்னுந்தானே.
சுஅ

தானெனவும் முதற்பாவை பூசை செய்து
தலைமைந்தன் கூடவந்த கருவிதாலே
நானெனவே கூறி வைத்து மேட்டு மேட்டு
நானிலமெல்லாமறியார் சாலே அப்பா
தேனெனவே மதுவாசம் வாக்கி பூசை
திறந்த புஷ்பம் தீர்த்தமரி செய்வாய் சேர
மானெனவே சக்கா தேவிக்கு நிற்கும்
மகாமந்திர மகருருப் பீடம் தானே.

சுக.

பீடமிதை இருந்து குருவருளைப் பெற்ற
பிலத்த புத்தியறிவாலே கண்டு தெளி
ஆடையாவுமெயல்லாது வெளியேறாதே
அரைதிரியென்றுமரமாகிடாதே
வீடுதன்னிலிருந்து வித்தை திர்தியாலே
வைகுபலிதம் கைவந்த வேளை பார்த்து
நாட்டிலே சால மோகினியைச் சேவி
நான் மோடாக் கருவதிலே வாய்க்கும் பாரே.

ருவ

வாய்ப்பதற்கு எட்டெழுடவித்தை யின்னம்
மகாகோட்ட வித்தை யுண்டு புகலக்கேளு
காப்புடனே எட்டெழுமேல எட்டு மீதில்
தன் கருவுடைப் பூசிச் சமுத்திரத்தில்
ஆப்புடனே முட்டத்திலொருநால் குயற்றிலாக.
எட்டுருமூழிருக்க அகலவீரங்
தோப்புடையபாணியைப் போல் வளைந்துகட்டத்
துயில் விரித்து அதினே சம்மனம் போடே.

ருஉ.

சும்மான முகக்குமொரு சீட்டுவேணும்
தனிச்சீட்டதனுள்ளொரு திமையுந்தொட்டுச்
செம்மான மேல்வருணன் வாயுக்குப் போன
சிவனீசனிந்திரன் அக்கினி நிருதிகன்னி
அம்மானமென்றொருதி மையில் கட்ட
அலைகடலில் மேல்விடவே அங்கே இன்னம்
சம்மானமாகாது துறைகண்டேடும்
தாண்டுந்த பதிக்கேகுஞ் சம்பான் மீனே.
௩௨

பின்படவுமீன் தோணிக் கப்பலைந்த
வைத்துவிலைவிழுவரெல்லாமீறுமேன்
பலஎனபடவுஞ் சமுத்திரத்தி லனேகந் தோற்றும்
அவனியிலே உன்னிவந்து கண்டானானால்
வான்படவும் பெருகவிடுமென்றேயுன்னி
வணங்குவார் தினந்தோட வாங்கிக் கொண்டு
தான்படவும் போகவிடக் கடவுக்குசேரா
திங்கரித்தது மீனெட்டும் மிருங்குவாயே.
௩௩

மிடுங்கிடவே மீன் தோணி வலையைவீசி
பேசாமலே காரமிட்டு ராவென்று கட்டு
நடுங்கிடவே மீன்படும்பார் சீட்டுகையில்
நகாரமிடுமீன் காங்கே நாடாதப்பா
அடங்கிவுமே ஒருசீட்டதல் இணையவிட்டு
அகாரங்கட்டதுபுறமுமறைத்துச் சார்பில்
கிடங்கிடவே லவணமெங்கே ஆங்கரைந்தே.
கெடுத்திடுமே கடல்பொங்கிக் கொண்டதானே.
௩௪

தொண்டு போகாதபடி சீட்டானுள்ளே
குருபீசந் திவயீசங் குறித்தை குதிரியும்
பண்டு சொன்ன அகோத்திடையில் புரைத்துப் போடு
பார் மேற இப்படி எவ் வண்ணங்கூடும்
கண்டு கொள்ளுஞ் சலாபமிட்டுக் குளிக்கும் போது
கருக்கிடையாயிப்படியே கருதுபாரு.
பிண்டு பண்ணிறீ-றீ-றீயென்று சீட்டாட்டு
பின் கையிலே அசிகொதித்துப் பொங்கும் பாரே
௫௫

பொங்குமலங் குளிர்ந்திடவே றாறாறாவென்று
பூட்டுவாய் இலங்குளிரும் மசியொதுங்கும்
அங்குமிங்குங் கிடல் கலங்கமீனே வந்தான்
அங் அங் றிங் றிங் சென்று சீட்டைக்
கீங் கையிலே போட்டுவிடு தூரப் போய் நீ
கண்ட வாயுமிளைப்பமும் பறுண் கேளப் பண்ணும் பாரு
சிங்கு குளிசிலா பங்கிலாது செய்யொட்டாது
தினங் கோடைக்கலிதரத் தான் வாதே.
௫௬

பட்சிணி பேதனம்

வாது சொன்ன சபத மின்னல் வாங்கிக்கொண்டு
மறுபடி நம அமர மா மா வென்று சேவி
ஆதுவிடும் கலகமிடும் பண்டு போல
சொன்ன கருப் பட்சிணியின் சூட்சம் பாரு
தீது வருமல்லாட்டால் யெதிரியாளே
திடமதிய மேவிடும் திலேட்டம் பண்ணும்
ஆதிமுதலான கருப்பட்சிணி தானப்பா
அதிலிருந்தி ஏ. டொன்று அறையப் போறேன்.
௫௭

போரண்டா புல்லருக்குச் சொல்ல வேண்டாம்
புதினமிது பிரியாது போடு போடு
வாரண்டா ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துப் பாரு
மைந்தனை மெழுகு போலிருக்கும் பாரு
ஆரண்டா சத்தையுருந்துத் தாக்கிப் பாரு.
அரனிடும் விந்துமொன்றாய்ச் சூழ்ந்ததாலே
வாரனென்றும் போரனென்றும் மருந்துண்டாச்சு
மக்களோ மைந்தனென்றே வுண்டாச்சே.

௫௮.

ஆச்சரியமானூட்டுப் பெண்ணை ஆட்டு
அதுகருவிரெண்டொன்றாய்த் தாக்கித்தானல்
ஆச்சரியமில்லையடா சாமமொன்றில்
மதிமயக்கிக் கேட்டதெல்லாம் மிந்தாவென்று
பேச்சரிய வுரைமறந்து நாவுயர்ந்து
பெண்ணை நீக்கேயென்று திலமலிவானப்பா
யேச்சரித்த முனுக்குப் பாவமாகும்
இவ்விடுசெய்யாதே கடனந்தானே.

௫௯.

கிடையினமென்ன கிடைத்தபேர்க்குத்தானும்
காரியமானண்டுண்டு கண்டாய் கைவசியாகில்
படைனமென்ன முன்மையைத் திமிரிவிட்டுப்
பாரப்பா கேசரியில் சடையில் சேரம்
சடையினொரு சேமமர்ந்து திமிரிவிட்டு
நீண்டாளான் கிடையவயிற்றக்கிப் போடு
குடலமிட்டுக் கொண்டுகுடி வாங்கிப் போவான்
கோடானகோடி வித்தையிந்தக் கேளோ

௬௰

கோடடா திருவிழா நடத்தும் போது
சிறுகையுள் முனியா லே ஊரைக்கட்டு
வாழடா திருவூர்ப் பேர்கள் வந்தால்
வந்த வந்த பேர்களெல்லாந் தினைத் துதிப்பார்
நாடடா அகோர நுண்மை யிதுவாகாதப்பா
நேமாணகாரியமே செய்ய வேணும்
ஆடடா வயித்தியமே தின்மமாகும்
ஆயிரத்திரு நூறடக்கு மாடப்பாரே ௬௧

மூலிகை வித்தை.

பாரவரைக் காப்பிட்டு வேரை வாங்கிப்
பச்×ங் குளிகைச் சிமிழில் வைத்துப் பார்க்கும் போது
மேல்வரையில் கண்ட குறி நோக்கச் சொல்லுடம்
விண்ட விண்ட கரு ~~க்கொ~~ மறைம ல்லாம் மெய்யாயாமே
சிரவரைக் காப்பிட்டுச் சிமிழில் வைக்க.
சொன்னவர்ப் பணி சொல்லுத் தூடாதொன்றும்
பாரவரைக் காப்பிட்டுச் சிமிழில் வைக்க.
படைத்தவரைப் பழி கொள்ளும் வெயினூட்டே. ௬௨

ஆட்டனிலே சூர் வேர்த் தமையை
அந்த மையை அருதபட்ட பூசிக் கொண்டு
மாட்டனிலே மனுடரிலே கட்டத் தாக்கி
வாழ்த்திருநல் ஆட்டடா வெட்டுடம் யிரம் வெட்டு
வீட்டடலே யிருந்து கொண்டு வீண் வாய் பேசும்
வேடக்கைப் பேச்சு வித்தை யாடுமோபார்
மாட்டனிலே ஏனவன்னனக்குச் சொன்னேன்
வாதிகளே உங்களுக்கு மாத்திணேனே.
௬௩

மாத்தென்ன மணிக்கழற்றி வேரைக் கொண்டு
மைப்பூசிச் சிமிலாடைத் துமாற்றுன் மேலே
ஆத்தென்ன கோவித்து நடந்துபாடு
அவனை தூக்கமாட்டானெயது வல்லாமல்
பாத்தென்ன பெய்த்துளா சிவேரைக் கட்டு
பந்தி பந்தி பேயாடு மாடத்தில் போக.
சொத்தென வோடுவாருன் னைக் கண்டால்
சொற்பெரிய பூதகணை மோடலாச் சே.
சாது

ஓடலாத் தொலியான வேர் சிமிரில் வைத்து
உத்தரதிசைபார்த் துத்தன் ணீர்க் கிள்ளோ
ஓடலமைக்கிழியா தைந்தரரூம்
கூச்சடங்கிக் கிடக்கலாங் கோடிகாலம்
ஆடலாமிடைந்த வேரைக் கொண்டு
ஆடல்புரியப்பயப் பட்டாளிமீதில்
கோடாமை புத்தி சித்த நிலமப்பா
குருடர்களோ சாலவித்தை கோடிகோடி
சாரு.

கொடக்கட்டை வேர்பிடுங்கிச் சிமிரில் வைத்து
கண்ட வரு நந்தனென்றே கோடசொல்லி
முடக்கட்டை சடையில் வைத்துச் சிலத்தின் மீது
மூலமிலி ---- மீதில் நடக்கலாகும்
அடக்கட்டை அரையிலிட விந்துற்று
அப்பனே முடக்கிட்டமம் வீறும்
வெடக்கட்டை விட்டுவிட்டுஞ் சீலே
வெடச் சடைவெட்டுக்கட்டுந் தானே
சாசா

கட்டான சிறுமானக் காப்புக்கட்ட
கயிக்கொம் பதால் கில்லிச் சிமிளில் வைத்து
வட்டாரமிருந்துகொண்டு மானக்கவ
மருவுமென்று கலியிடத்தில் வந்தாப்போலே
ஓட்டாரமாகவந்து உன்கைபுக்கும்
ஓடவென்றால் மானுடுங் கப்புப் போடு
திட்டமடாயிந்தவித்தை திக்கம் தீர்க்கும்
செப்படை வித்தை தனிச்செய்புரேனே.
கா௭

செப்படை வித்தை

செப்பெடுத்துமைப் பூசு பந்துக்கெல்லாம்
தீர்ந்தகாஞ்சுரை மையைத்தடவிக்கொண்டு
வைப்பெடுப்பவொருசெப்பிலிருந்தும் வைத்து
மறுபடச் செப்பைக் காட்டமறையுமப்பா
அப்படியே வெறுஞ் செப்பைத்திறந்து காட்டு
ஆவென்று ஊமைமேட மாறிக்கும்முன்னே
இப்படியே பந்தைந்து மிருக்கும்பாடு
இந்திரசாலமடாமைப் போக்காமே.
கா அ

காமவித்தைமலாகட்ட உலர்த்திக்கொண்டு
காஞ்சுரைமையை யிட்டு உலர்த்திக்கொண்டு
தாமவித்தை ஆவென்று ஜெ ஜெ ஜெ மாரித்
திருதேமாங்கனி யென்று சிமிலமேடு
தேயமற்றுப்பின்திறந்து ~~சிமிலிக்~~ சிமிலை காட்டு
நிர்மலமாந் தேன்கனியும் கண்ணில் காட்டும்
பூமிவித்தை யின்னமொன்று புகலக் கேளு
நேற்பூவை மேற்பூவை மையிற் பூட்டே.
காகூ

பூட்டையிலே சுடலில் விட்டு வானம் பாரு
　　பூ வா- வா- வாக்குண்டு பூவியென்று
மேட்டையிலே சிமிழ் திறந்து சுவைமுன் காட்டு
　　வெகு சுகந்த புஷ்பமலரங்கே தோன்றும்
மூட்டையிலே பஞ்சவர்ணக் கிளிகள் தோன்றும்
　　மோகினி போல் பூவை யொருமின்னாள் தோன்றும்
கோட்டையிலே பிரமன் பார்த்தி சுகம் பத்தை
　　கோட்டா றெயிதின் பிறகு சுகம் பந்தானே.
　　　　　　　　　　　　　　　　　　௩௰

தும்பமென்ன தீர்ந்தகொடா கொடையொன்றேதே
　　கிருதி நின்று கூடந்திரிஞ்சாண்மேவி நிலம்
தும்பமென்ன மறவட்டை புகுதுண்ணி மின்னி
　　சதாவேரிப் புழுவமிட்டு மேதிக் கொம்பால்
பம்ப மேன் கருந்த புழுவெல்லாங் கூட்ட
　　பாவகமாயுலத்தியொரு தூலாய்ப் பண்ணி
கெம்பாதே குப்பொட்டையை வெட்டத்தாறும்
　　கிண்ட றெண்டுமொன்றாக ரேசிரீயே.
　　　　　　　　　　　　　　　　　　௩௧.

நீயல்லால் வேறொருத்தர் கிழல்பட்டாலும்
　　நிர்த்தூளாம் அவுடலஞ் சிணத்திலப்பா
வாயல்லால் மெய்செவுத்தும் பூவாடை
　　வையாதே அவாவறந் தபாவமாகும்
பேயல்லப் பிணியல்ல தீத்துப் போட்ட
　　பெரியபிணைமூப் பதைக் கெடுக்கும் பொட்டயிதப்பா
நாயல்லமின் காயல்லப் பயிரிட்டாலுஞ்
　　திண்ணீறிலிப் பொட்டையைச் சென்னல் பாச்சே.
　　　　　　　　　　　　　　　　　　௩௨

பார்ச்சயிலே தீப் பிடிக்கும் தீஞ்சு போகும்
பண்ணிரெம்ப இருந்தாலும் கேணி மீதில்
பார்ச்சயிலே பயிர் போச்சு உயிரும் போச்சு
பாடுபட்டான் வயறெரிவான் பாவம் பாவம்
பார்ச்சயிலே தீர்த்தகடு உனக்குத் தீயடம்
பண்டாரமென்றவனும் பண்ணுனப்பா
பார்ச்சயிலே வெந்நீந்தப் பூந்தோட்டங்கள்
பங்கயங்கள் மங்கிஞ்சி பண்ணிப்பாரே. ௭௩

பயிரழியாமல் மாத்து

பண்ணிப் பார்ப்பெருடிவையத் தோப்புவர்மை
பாங்கான மாந்தோப்புப் பசையினாதல்
நண்ணிப் பார் பெருடையெர்ரியதன் மேல் வீச
என்னுநிலைஞ்ப் நோயகி ணைதிப் பட்ட மரம் போலாகும்
எ~~[illegible]~~ண் பார் பின் - இருக்காம் - பிறந்தென்னுதே
சல்லோமமித்தி யேற்றிப் பாரு.
நண்ணிப் பாரணு வடிவு தண்ணீர் போட்டால்
தீடாகத்தில் உள்ள முருத் தண்ணீராமே. ௭௪

ஆச்சப்பா முக்கண் பார் தண்ணீர்க்காண் பார்
அப்படியே வீதிவீதமாய் மரங்களெல்லாம்
பேச்சப்பா இதினாலே வருவதேது
பெருங்கரும்பு மஞ்சளிஞ்சி பூவாழ்ச்சாரும்
மூச்சப்பா சென்னல் கன்னல் திரும்பியாச்சு
மூஞ்சுதடா வான் பயிர்கள் விதியினைப் பார்
தேச்சப்பா போகதற்கு மந்தைக் கொரு
நிவறிவா திரும்பிடவென்று நிட்டே. ௭௫

நீட்டெழுதி ஹிரீங்காரமிட்டுக் கட்டு
நீட்டாணிலே மைப்பூசி நாவுமேல்
மூட்டாணிலே கட்டுவிடு கிறும்சேர
மூட்டோடே செத்துலர்ந்து மோசம் போகும்
வெட்டாணிலேயுள்ள புழுவெல்லாம் போக.
நிலமான செம்மான் தோல் குழிதீர் சேரை
பாட்டாணி தேதைந் கெ போவென்று வீசு
பார்ச்சியிலே புழுக்கள் பச்சாளா போமே.

௯௬

அந்தப்புழுவுக்கும்; மழைத்தவளைவித்தை.

புழுவென்ற பொட்டுவைத்துத் தயிலம் வாங்கி
பூனவயர்கின் மாதவினைத் தயிலங் கூட்டு
உழுவாவே காந்தமிட்டுமைப் போலாட்டு
மரத்தடையில் போயிருந்து மரத்தின் காயை
எழுதவே சொன்னமரங் காய்ப்பாவென்று
இல்லையென்று மதிதியென்றுமைமுதித்தாக்கி
தொழுதபட மரங்காய்க்குமாடுமென்று
ஆட்டாணு ரீசனுட ஆட்டஞ் சந்தானே.

௯௭

ஆட்சமடா மழைத்தவளை பிடித்துலர்த்தி
திணிதன்னிலே மடந்து கட்டத் தயிலம் வாங்கி
வாச்சுதடா காந்தமிட்டு வெட்டணையும்
வார்த்துரைத்து மைச்சிமிழில் வைத்துக் கொண்டு
பூச்சியென்று சிவசிவாவென்று சேவி
பூட்டையிலே நிதிகாத்த பூச்சிகாணும்
போச்சதென்று மைக்கூட்டை யடைத்துப் போடு
போகுமடா பூச்சி முதல் மண்டுகம் போமே.

௯௮

பச்சோந்தி வித்தை.

விளக்கில் பாம்பு ஒடுங்கியடைக்க.

போகுமடா பச்சோந்தி பிடித்துலர்த்தி
பூரணமாய்க் கிரந்தூறைப் பொடியுங்கூட்டி
ஆமடா கிலியுருட்டத் திரித்திரித்து
ஆமணக்கின்னெண்ணெய் விட்டு விளக்கையேற்றி
நாமடா யென்ன செய்வோம் பச்சைப் பாம்பு
நல்லபாம் பரிசை பச்சை யோந்திதோத்
தாமடா வீட்டின் மேல் சனங்கள் மேலும்
ரண்ணுமடா திரியமத்தொதியும் பாரே
௭௯

கரும்பூனை வித்தை.

ஒளியாமல் கூனியுயாருமகிழ் சேர்த்து
ஒருபடிக்கிப்பச் சிலியும் வழலை சேர்த்து
தெளியாமல் ரசம் விட்டு வங்கம் விட்டு
தீய்க்கிளந்தஞ் சேர்த்தரைத்து உண்டையாக்கிப்
பளியாமல் வாயிலிட்டு இருட்டுக்காலம்
பாராபரிப் பாய் திரையிலே உருத்தோணுது
அழியாமல் கரும்பூனை யடரபட்சம்
அட்டமியில் நடுச்சாமம் அருக்கிராயில்ப்பாரே
௮௰

அருக்கிராயிலொழிந்திருந்துமன் குளிகை வாயில்
அமர்த்தியிரு கரும்பூனை காணாது தின்ன
சருத்துக்கொள்ளு முருங்குதற்கும் மன்னு வேறியும் வைத்தா
அருக்கிராயில் வட்டமிருந்தே டைப்பூனை
அதிசாரியாதிருந்து மிக அருகும் பாரே.
௮௧

அருகும்பாரதுபவம் உனக்கிடாது
ஆயிரத்தெட்டுபட்ட சித்திகைக்குள்ளாச்சு
மூசுதும்பார் வாயிலிட்டுக் கிணத்தைப்பாரு
முகமப்பா தெரியாதுபூச்சை போலாம்
ஒருகும்பார் கண்டகண்டபொருளாவாரு.
உன் வீட்டைவெளித்துவிட்டுக் குளிகைக்கி
வெருகும்பார் முன் குளிகைகூடவைத்து
மருந்தசெம்புச் சிமிலில்வைத்துப் பதனம்பண்ணு அ௨

பெண்களைக்கூட.

பண்ணினதை வேளைவந்த நேரம்பார்த்து
பழையபடி உருமாத்தி குருந்நீயும்
திண்ணமடா இந்த இருந்தவீட்டிலேதான்
தீயாலும் பேயாலும் திருடராலும்
நண்ணாலும்பயமில்லைச் சகலபேரும்
உனக்கேவல் செய்திடுவாருண்மை உண்மை
கிண்ணுனமணிபதனங் கைவிடாதே
கைவிட்டால் மணிபோகுங் கண்டிடாதே. அ௩

கண்டபடிக்கல்லதொன்றும் அண்டம்தாண்டும்
கனகம் வருந்தன்னாலே கோடிகோடி
அண்டர்களும் முனிவர்களும் நீயேகாண்பாய்
ஆகா சத்திருள் வெளிச் சுமாகும்பாரு
கொண்டவிட உன்தன் பேர் சொன்னாரில்லை
குத்துமில்லை வெட்டுமில்லைக் கொறையில்லை.
பண்டுமுனி அகத்தியன் நீயேயன்றிப்
பாரினிலே வேரேயொருசித்தனுண்டோ அ௪

உண்டான சால வித்தையாகும் போது
உருட்டுப் பெருக்கி னுடைய உன்னைதானும்
கொண்டாட உன்னிடத்திலிருக்காலல்லோ
கோடான கோடவித்தை கூறயாகும்
முண்டாகும் வெளியிலே குளிகை போட்டுப்
பொட்டையைப் போலெடுத்துவர மோட்டைவைத்தால்
விண்டாரே நீ மோட்டைவைத்தாயானால்
வெருகு போலிருந்து விளி மோட்டையூடே.
௮௫

உடையொரு குளிகையிட்டுப் பெண்களுக்கு
உருவறியாமல் கிடப்பார் துணையென்று
சாடையிலே அவர் பூவை மூடக்கும் போது
சின்னவெழுதியாடா தையலரைக்
கிடையிலே குளிகைக்கு உருவைக் காட்டு
கோணதையுன் கக்கணிதமாய்ப்பணத்துக் கொள்வார்
வாடையிலே சற்றே தொட்டுவதனம் பேசிப்பூசு
வந்து அயே மருவுவாள் வாந்தைதானே.
௮௬

இருதலமணியன் வித்தை.

வார்த்தையுள்ள மணியொன்று சொல்லக் கேளு
மகாதேவர் வித்தையடா விந்தவித்தை
தேர்ந்தபிறை யடாரபக்கத் திட்டமியினுள்
செங்கதிரோன் வாரமதில் செப்பக் கேளு
தேர்ந்த இருதலமணியன் கொண்டுவந்து
அயமபாக நேரம் பிருவாங் கண்ணைப் போட்டு
நெஞ்சுடன் தலைகீழாய்த் தூக்கிக் கொண்டு
மேட்டடா சமுத்திரையிட்டு மீந்தியே.
௮௭

திட்டு ராத்திரி நடுச் சாமத்தில்
நீ இருக்குந் தெரியாமல் வெய்யவாடு
நிட்டடை யெர்க்கையிலே மாற்றான் பேரை
நீண்டமையால் நீட்டெழுதி ஓமம் செய்வாய்
வைமேட்டு வீட்டு விடு விழுவான் பாரு
மாண்டடுவானுடல் காந்தல் மீறிச் சாவான்
தாய்மேட்டு வீட்டுகி விருந்த போது
திண்டுமது கைவுமயில் நடுவெழும் புபாரே
அ

பாரே நீ நடுவெழும் புந்திலம் போலே
பருமணியா யிருக்குமதை வாங்கிக் கொண்டு
தோரந்து துவாரங்கண்டு கோர்த்துக் கொண்டு
உரிர் குடமேலணிந்து கொண்டு கண்ணுடக்கள்
பாரே நீ புண்முகத்தைப் பார்க்கும் போது
பரம குருபரனுணை நோக்கனாது
ஆரே தானிந்த முறை செய்யப் போறார்
ஆச்சரியமாச் சரிய மந்திரம் பாரே
அக:

அதிகமடா விடமணத்தும் பண்யும் பாரு
அரவுகடி உண்டு இங்கே சாவாரில்லை.
அதிகமடா மணிமசிம் யொற்றுங்கத்திட்டு
அஞ்சாறாணி இருதலிக்கு டோரியாச்சு
அதிகமடா நற்பகையீ ளில்லிருதன்று
அரவு கிடை கொண்டுசைத்தால் விடத்தைச் சாடும்
அதிகமடா நீ சென்று பார்க்கும் போது
அரவு வந்து கிட விடத்தை வாங்கும் பாரே
சுய

வாங்குமென்றால் வாங்கிவிடும் வாவாவென்றால்
வருந்தியுந்தன் பணி கேட்கும் வகையில் சேருக்
நீங்கியிது விடமிறக்க யின்னுங் கேளு
நிசமணியை நிகழ்த்துகிறேன் நீயறியாதப்பா
தாங்கிவரும் நற்செவியொன்றுயிரினோடே
அமிர்த்துறைத்தனின் பக்கம் பிடாத்து வந்து
தூங்கியெறி பாம்புலே நிற்குங் காலம்
அடரொளி போல் மணி இருக்குந் திரைசைப்பாரே
௪௧

பாரடா நேந்தூரல்ல எலியுமல்ல
பண்ணி போல் மண்துலக்கும் வைருச்சாளியல்ல
ஆரடாயிது பறவியறியப் போரார்
அணியுருப் போலிருக்குங் கருப்புமைத்த
வீரடா மேன்சுறு வீசங்கிளிடை
மேவலகும்பாதாள மறைவாரப்பா
வாரடா இவர் வருந்தோரந்தி நாளில்
வந்தவரை யிந்தவழி வகையாய்ச் செய்யே.
௪௨

வகை செய்ய மண்மருப் போலிருக்கும் பாரு.
மணியென்றால் தெரியாதோ வாரா பிறை காணப்பா
துரையென்ன மகிழி இருவருமிருந்தால்
தூழாது அரவங்கள் சோபியாது
முகையென்ன இம்மணியைக் கையில் வைத்துக்
முன் போலேயதிகவிடமாத்தச் செய்யீர்
நகையென்ன தங்கரேக்குப் பொதிந்துனாண்டு
நினைமுடா மீதின்லே கட்டுகேட்டே
௪௩

கட்டையிலே தேவரெங்கே நீதிகளெங்கே.
கிலியெங்கே ஆசனங்கள் புலித்தோலெங்கே.
கட்டையிலே இருந்தரெங்கே முனிவரெங்கே.
சொன்ன சித்தரெங்கே ஞானனெங்கே.
கட்டையிலே வைத்தசவம் தானுமெங்கே.
கண் திறந்து பார்க்குமடா உன் சிக்கண்டால்
சிட்டையல்லோ பண்ணுமப்பா அவர்கள் திரேகம்
தாங்காமல் குளிகை கொண்டு தின்றும் பாரே
குரு

தீண்டிடுமாங்கையர்கள் தாண்டக்கமாட்டார்
தாரணியில் சீ தரித்தமணியாலே
விண்ணுவார் வாயார வாழ்த்துவார்கள்
இரத்தினவே இவனென்பார் வேதாவென்பார்
அண்ணிடுவான் இவன வழிதடுத்தானென்று
மோகினியை உருத்தெரிவிப்பானிவனேயென்று
உன்னிடுவாரல்லாது வாய் விட்டார்கள்
உன்னிடத்தில் ஒம் மணி சேர்ந்திருப்பதாலே.
குரு

காலமதில் மணி மேன்று மிருந்தாலும்
சிதாசிவனும் சிவனுக்கு தீரணியோர்க்கு
ஞாலமதில் செய்ய கூடுங்கள் யுப்புல் யுடம்
நாதவிந்துஞ் சதுரைக்கு திடமா போகும்
சாலமது மிகவாடும் வழுவியோடு
தின்றக்க கரு விருந்தசித்த - நீயே யாச்சு
வாசியுடமனுச்சு வாதியாச்சு
வாதவித்தை ரசவாதகுருவாத்துமாச்சே.
குரு

உறைதையிலே வேதையென்னமண்மேன்றுற்றால்
உத்தமனே நித்தர்களால் சபிக்கப் போமோ
பாறையிலே அவனவழிபறக்கப் போமோ
பரம சிவன் பார்பதி உன்னிடமெய் தாரோ
நாதையடாவென்று பரிகாசம் பேசிக்
திருவருயானே சூரியான் காணுன்மாடு
வாதையல்லோ படவிருந்தான் போதும் போதும்
மகா தேவர்டையில் மகா தேவனுமே.
சுள.

கிடையில்மண் தரிக் கையிலே கைவனந்தாக்கும்
சீ.றாறுவரைசுடந்துயேகுமேகும்
சிடையில்மணி வைத்தசிவன் பறைக்குச் சொன்னார்
திரயனைக்குச்சாற்றினதையுனக்குச் சொன்னேன்
கிடையிலைதை விட்டுவிட்டு அலியாதே நீ
சூழுது நித்தருக்குமெனக்குமப்பா
படையிலைதை நீயிருந்துபாருபாரு
படைப் போரையாயுதத்தைப் பருகுவீரே
சுஅ

வீரைல்லா முன்னடையில் வீழுவார்கள்
வேல்மழுக்கள் ஆயுதங்கள் தூளாய்ப் போகும்
பாரமுடாரமனிவனைன் பாரப்பா
பண்புடைய பெருமை இவன் வல்லானென் பார்
நாரமிடு பூரமிடு காரம் போடு
தினவீரம் புகுகிருந்த சமயநாதன்
மேருடனை உறைக்கயிலே நகநுமப்பா
மேலுமை யருசாலவாத்தை விளம்புறோனே.
கு.கு.

இடும்புகிறேன் இந்திரமா ஞாலத் தேறு.
வெகுபெரியவர் தேவர் பணிஇண்ணோர் தானும்
குடம்பிறேன் இந்தவைமயில் குடும்புவார் கிர
குறேன் மெதலிரானன் குழம்பும் பாகு.
திரம்பெற வேதாமத் தேவாங் கொன்றுவாங்கிச்
அண்ணடா வந்தபின்பு கருவைக் கேளு
வரம்பெற வே இனியென்ன தேவாங்கு
வகைவிரந் தானுரைப் புன்மைக்கிந் தவனே.
௭௰

மைய்க்கென்ன தேவாங்கு கொண்டுவந்து
வத்திலாய் நிழலாய்த் திவைத்துக் கொண்டு
நிக்கென்ன குழியாகி இரந்தைப் போட்டு
நிறுகளரத்தளீச் சிவிறைதிறந்தைப் போட்டு
டுக்கென்ன மெழுக்கமென்ன குழித்தைலம் வாங்கி
மென்னயிலில் தைலம் விட்டுவைத்துக் கொண்டு
வச்சென்ன வடுவென்ன முதந்காண்டத்தில்
மாட்டமய மைம அந்தமைமல்லா மிதனில் பாச்சே.
௭௧

பயித்தியவரை மணிக் குளிசம் மேணுங்கட்டப்
பைய அரை உகாந்தூக்கும் மையிதப்பா
ஞாச்சுவிரும் வேரொருத்தர் அரைக்கப் போவார்
எருத்துவிட்டுரிஉரயர்மையைக் கொண்டேபோவார்
டுச்சுவிட்டுநீயிருந்து மையைப்பூசி
மோகமாத்து முகத்திரக்குமரைக்கும் போது
மாச்சுவிடுமேரடாவுடுபிரட்டுமப்பா
மகத்தான தேவாங்குவைமயிதாமே.
௭௨

மையிலே செய்யவகை சொல்லக் கேளு
வதன் நுதலிட்டுப் பார் மண் மேலுள்ள
மையமெல்லாந் தெரியுமப்பா யெடுத்துக் கொண்டு
மற்ற மற்ற வித்தையெல்லா மேவிப்பாடு
மையிது போல் சிறுவமையாம் வாலையென்பார்
மாதிரித்தார் மையாச்சு மாட்டப்பாடு
மையிதுவே விரியாட்டு மாற்குமெல்லாம்
மைந்தனே பகருவேன் வயணந்தானே.
௬௩

வயணமெல்லா மினிக் கேளு ஒருவன் பேர்க்கு
வாக்கொட்டா வட்டதைன்று தீட்டவேகுதி
அயனுடைய அதிகாரம் போலே நீயும்
ஆள்க்கையிலே தீட்டவே மையைப் பூசி
பயனுடனே அனுப்புவிப்பாய் கேட்டதெல்லாம்
பக்குவஞ் சொல்லாமல் நீய் வாணப்பா
செயமாகு முன் பேச்சு முன்னே யேறும்
தீட்டுக் கைக்காரமடா மையிதாமே
௬௪

தானெனவே வதனநுதல் மையைப் பூசிச்
சீரமடக்கி உடையாமல் ~~கைமையைப்பூசி~~ தியானஞ்செய்வாய்
நாமெனவே கடகசியில் ஆரவிக்கடும்
நன்றென பின்கசியில் மதியங்கூடும்
ஆமேவுஞ் சால்பதியும் நிர்த்தம் செய்வார்
பூரணமொன்றாகப் பொருதிப் போகும்
ஆமெனவே சலவித்தை மையிதப்பா
அனந்தவரை நடனவாலி மேவும்பாரே.
௬௫

அழிகருவித்தை.

மேவியதோ ரழிகருவை உரைக்கக்கேளு
விசுத்தகரு மாதமஞ்சு பிண்டமாகில்
தாவியதோ ரெடுத்துவந்து இந்துப்போடு
தனிச்சாறு மிட்டதையுலர்த்திக் கொண்டு
ஏவியதோர் இருப்புரலில் இடிப்புலக்கை கொண்டு
இடித்துத்தூளாக்கிடவே தயிருஞ் சோறும்
பாவியே உண்டதாத்துப் பொடதையை நீயும்
பக்குவமாய் வைத்திருந்து வித்தையாரே ௱௬

? என்ன சாற்?

வித்தையென்ன ரசங்கட்டும் அங்கங்கட்டு
வேதித்து உள்ளுக்குத் தாக்கிப்பாரு
சித்தியென்ன அணுவளவு எண்ணிச்சேர்த்துத்
திரணுகமுகிவரச் சொன்னாலும்
மற்றதென்ன பொடதையெடுத்துவைத்துஞ் சேவி
வாரா திபூதமெல்லாம் வணக்கஞ் செய்யும்
பித்தர்களோ அழிகருவை யென்னவென்று
பேசுவது இன்மேலும் பிறந்துபோமே. ௱௭

போமடா தூள்ளுகுட்டம் குட்டச்சாத்தி
புரமெரித்த காட்டேரி ரத்த சாமுண்டா
போமடா நீலகண்டன் அனுமன் சின்னு
சூலன், முண்டன், முன்னோடா, வீரபத்திரன்
வாமடா மேதேவி காமாதேவி வடுகன்
இருமாடன் மகாதுர்க்கை காளி
சாமடா கிர்சாத்தா அய்யன் வேலன்
சந்திமுகன் மோகினிப்பேய் சாலப்பேயே. ௱௮

ஆலப் பேய் இத்தனைக்கும் குட்டைச் சாத்தி
தன்னுடனே தான்று குட்டை ரெண்டு ~~...~~ கேளு
மாகீப் பேய்ப் பொட்டையிருக்கவாயே பொத்தி
சொன்னபடி ஆடும் பார் ரவப் போ---
இன்னான் மகன் இன்னாள் மகள் இன்னாள் தன்னை
இழுத்துவா வென்றிடவே இரவில் சாமம்
கோலத்தே தலையத்தே கொண்டோடுங்
கிட்டனமட்டா அழிக்குருவைக் காட்டுரேனே.
வாசு.

கொட்டைய குட்டைச் சாத்திக்குதிரமிட்ட
கையிலே முட்டை வைத்துத் தியானஞ் சேவி
மூட்டையது அகத்திலுள்ள குறைகளெல்லாம்
மூர்க்கமுடனின்னதென்று துலங்கிச் சொல்லும்
கேட்டதெல்லாம் பளபளப்பாய் வகுத்துச் சொல்லும்
கிரிகையிதின் சித்துவிளையாடும்மப்பா
வாட்டமில்லையிது கையில் இருக்கவேணும்
வசுவாகு மைதிகனமடக்கும் பாரே.
வாய

மடக்கடையாய் ஒருபதியைக் கூட்டோடே தான்
வறையறுத்துக் குடை போக ஓட்டமென்றால்
திடக்கடையாய்ச் சீலையொன்று பந்தங்கட்டி
சொன்ன அந்த அழிக்குருவைத் துணிக்குள் வைத்துக்
கடுக்கிடையா யெண்ணெய் விட்டுத் தீக்கொளுத்தி
கிழுதைக் குட்டைச் சாத்திகையில் கொடுத்துப்பாரு
விடைக்கடையாய்ச் சொலிமூட்டும் நகரமெல்லாம்
விடையமுன்னை பந்தமதால் கொளுத்தும் பாரே
வாயக.

கொழுத்தினாலோய் வுண்டேழுவுண்டோ சொல்
கோடான கோடிபந் தங்கொழுத்தி வேகும்
வழுத்தையிலே மண்கிடந்து வேகுதென்று
வாய்திறந் தால் வாயிலேயும் கொழுத்தும்பாரு
வழுத்துமுடிந் திருக்குதடா நெறந்தாளும்
என்றே கிணற் பிழைப்பாரிருக்கில் சாவார்
கொழுத்தினதீ யாறினபின் குடிவந்தாக்கால்
கொழுத்திமட்ட மின்கியுந்தான் கிஉறக் கேளோ
நாயகமே

கிஉறக் கேள் வெகுதூரமிருந்த தேசங்
கோரிவா வென்றாலுஞ் செல்லுஞ் செல்லும்
மாறக் கேள் மறுவயணம் வந்து சொல்லும்
மைந்தனே அத்தேசமத்தினத்தில்
ஆறக்கே மதிசிய முண்டாகுதென்றால்
ஆயிரங் கிடைகை வழி இருந்திட்டாலும்
பேரக்கேள் வாகனமாங் குட்டிச்சாத்தி
பேர்பெரிய மிர்ட்டியென்று கையை நீட்டே.
நாயகமே

நீட்டயிலே கண்மூடி நிட்டையாகும்
நீயிருப்பாய் திண்ணமே நேமமான
நாட்டமினிலே கொண்டுசெல்லும் அந்தரத்தே
நடக்குமடா கிதே கிஉதல் விழிநீயெங்கும்
கேட்டவுடன் திரும்பிவந்தான் குறக்கே செல்லும்
ஏகிறிக்கும் மறுபடி கொண்டேகும்பாரு
ஆட்டெல்லாமழிகருவே குட்டிச்சாத்தி
அல்லாமலின்னமொரு சேதிகேளே.
நாயகமே

செய்தியென்ன முன்னுரைத்த பூதமந்திரஞ்
சித்திபண்ணிக் குட்டிமையச் சேவகமாய்வைத்து
உய்த்திய பேயொடு கோடி சேகரிக்கும்
ஒருநொடியிலோர் காட்டும் மூறடிக்கும்
மெய்த்திய பேய்லக் கிடமில்லா நெல்லுக்குத்தும்
எதிராளி வீட்டைக் குமிறக் கவைக்கும்
வைத்திய நீமைக் குவழிறக் கொண்டு செல்லும்
பரிபிடக் குங்கரி பிடக்கும் பிசிக்கும் பேயே
நாயகே

பிசிக்குணவு பூசைவிடு கடாரங் கண்ட
பணமெல்லாம் பொதிவிடத்துப் பதனம் பண்ணும்
ருசிக்குணவு பிண்ணமெரியுங் காலஞ் சென்று
நிட்டைபுரி குட்டைநிஞ் ~~[illegible]~~ தமரகுவான் பார்
பிசிக்குணர்வு யெண் குருக்குஞ் சாரயத்தைத்
தின்னியுட்ட பாசனை வெதனக்கே கொள்றும்
வசிக்கு முலகங்களுன்கை வசமேயாகும்
வரம் தேவதையுடனே வணங்கும் பாரே
நாயகா

யோகமந்திரம்

வணங்கவே மேரென்ன நவகோணமென்ன
வாசியென்ன சிதம்பரச் சக்கரந்தானென்ன
இணங்கவே திரிகோண மட்டகோணம்
இயம்பு சட்டாச்சர கோணம் பஞ்சகோணம்
கிணங்கிள் பரைபீடமெல்லாம் யோகங்கள்
காட்டினேன் பூசைவிதிகட்டாய்ப் பாரு
உணங்கவே யதுசித்தியானவிந்த
ஊணடா அழிகிடுவென் றாணிப் பாரே.
நயின

உறணிப்பார் திட்டமைப் பத்திமுறைத்துப் பாரு
உள்ளபட மெய்ஞ்ஞான மோடும் பாரு
ஆணிப்பார் பூரண சூத்திரமும் பாரு
ஆயிரத்தியிருநூறு வாதம் பாரு
பேணிப்பாரண்டரண்டந் தாண்டமோடும்
பேர்பெரிய சாலவித்தை பெறுகும் பாரு
கோணிப்பாழ் போகாமல் கண்டத்தை
கொங்கணர் சொல் வழி முறையைக் கூட்டிப் பாரே
லாயஅ

கூட்டப்பார் சரிதையொடு கிரிகை யோகம்
கூறிய யோகத்தியானங் கூடும் பாரு
ஆட்டப்பார் பூரணையில் மதியைப் பாரு
அண்டர் தெரிசனமப் போ ஆடும் பாரு
காட்டப்பார் கண்டக்கண் காயம் விசைந்தோடங்
கருதிப்பாரண்ட ரண்டங் கண்ணாங் காணும்
கூட்டப்பார் ரவிமதி கூடும் பாரு
கோடாமதி கோடாமதி கண் கொள்ளாதே.
லாயகூ

கண் பாய்விக்க x தலைவலி மந்திரம்

கோபந்தீர்க்க
கண்கொள்ளாதா விரைச்சல் வெள்ளிவாரம்
கணபதியே நமோ வென்று
மோதிமேட்டு
விண்கோளாதுருலெட்ச பூட்டு
விணைவு மடா கண் முதுகு தடவி
பண்டுகொள்ளாதடக்கு முஷ்டம் பாலும் பீச்சம்
பசுவுடைய வெகுளிவிடும் பாரு பாரு
கண்கொள்ளாத் தலைவலிக்கு இந்திர தேவர்
சிறுவாணி பிடை விட வென்று சேவி
லாஉய

வயர்பிடிக்கமந்திரம்; மூலக்குத்துமந்திரம்

சேவிக்கையிலே வயறு தொட்ட உபாயங்கேளு
இவன்மகனே கோபிபுறு வயறென்றேற்றி
அவிக்கவையா குமிக்கும் விறைசெமிக்கவென்று
அறுமுகவாவென்று வயிற்றிறும் போது
குவிக்கவயர் பீடைவலி நெளிந்துநிற்கும்
கிபவலியுடம் முலக்குத்துக் குருவைக்கேளு
குவிக்கரவி- விடுக்குமல நிரம் புத்தூல.
குடோரி விடுங்காச்சல் விடுங் குளிரென்றோற்றே
௬௨௧.

ஏத்தியிலே முலக்குத்துப் புத்துத்தீரும்
இதுரரண்டெண்ணையிலே ரேவித்துப் போடு
ஆத்தையிலே புண்ணாகும் அரையாப்புக்கு
ஆனந்திப்பிள வைக்குமிட்டுப்பாரு
சோற்றையிலே அனந்தவரைபிணி பேய்க்கெல்லாம்
சொல்லிய தோருபாயமது வெளிவிட்டாரே
மாத்தையிலே கிராஞ்சிறை விறையைத்தானும்
வாய்கிரிவுரைத்திடு வாய் வத்தும் பாரே.
௬௨௨

வத்திய தோர் மருந்தல் லோயிது வேயாச்சு
வாய மிட்ட அட்சரத்தை மாற்றக்கேளு
புத்தியே பிறப்பட்ட வியாதிபோலே
புகழ்விட்டியால்சு வகையோர் முக்கோண்டு
உத்தியே மந்திரமிது வியாதி நோக்கி
உவைத்த குருவாணை ஓதியமய வென்று
சத்தியமாய் லெட்ச முறு செவித்துப் பாரு
தான் சித்தியானபின்பு உருநாறுமே.
௬௨௩

நாறுருவைப் பிண் பார்த்து நோக்கும் போது
    நோயெங்கே பிணையெங்கே அரையாப் பெங்கே.
வேறுருவை தின்னாதே வியாதி தீரும்
    விண்டவுடவே அனேகவகை நோய்களெல்லாம்
தாறுமாறாக மதிகலங்கிப் பின்னும்
    திட்டமுடன் தெளிந்திடும் போம் நோக்கிப் பாரு.
வீருடனே யிதை யார்க்கும் வினவ வேண்டாம்
    வைகு சுருக்கு வித்தி மந்திரமிது தானுச்சே.
௱௨௪

வியாதி மந்திரம்; சக்கரம் —, மருந்து.

தானான கோழி கிடாய் கையில் வாங்கித்
    திழவிருட வரையாறு தானுள்ளே தான்
கோணான குருவாணை தீ – தீ – யென்று
    கொடுக்கையிலே கிடாய் கோழி குறுகிப் போகும்;
மானான குருவடக்கம் கையில் பூசி
    மாறி கோழி குட்டைக்கு வாங்கும் பாரு
தேனான திருவிருந்த சத்தி தாயன்
    சேவிக்குமுன்னே கருமயங்கும் மகிமையென்றே தே.
௱௨௫.

184ம் (௱அ௪)ம் ஏடு இல்லை.
126, 127, 128ம் கவிகள் இல்லை.

முனியின் பெருமை:

என்றதல்ல பின்னுமுன்னே வனத்தே போக.
    இடவழியில் காடுகாரிஉசர்கண்டு
கொன்றுவிட வேர்வி செய் ~~[illegible]~~ மருவாள் வந்த
    குழவி மதி மான் புலி மா வள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுவிடா துன்னிடத்தில் இருத்திக் கொண்டு
    உபசரித்த ~~[illegible]~~ சிவன் பெரிய ஞான் தாண்டா
அன்று அயன் தலையறுத்த அருணன் மீதில்
    அத்தியாயயோதித்த அரி அயன் கோணரே
௱௨௯

அயன்காணு அரிதண்ட மெனக்குத்தாண்டா
ஆண்டாயுந்தன்பெண்டாட்டமனைக்குத்தாயாம்
மயன் காணத்தாயோடி என்றனைப்போ
வாய்திறந்து சிரித்து விட்டாரீசன்றனும்
பயந்தானே சற்றுமில் உச்சிதானந்தனென்று
பாடிய நால் வேத முறை யவற்கே சொன்னார்
உயந்தானே புகர்கிரியிருள் ளசித்தர்
உனக்கண்டாலெனக் காக உரைப்பான் பாரே
௫௰

உரைத்திடீயதற் கப்பால் சேதாரத்தில்
ஓர் பிறமாய் வட்டமதி போலேயப்பா
நிறைத்ததப்பாயனந்த வரை அணியணியாய்
நிற்குமடா அதிலிருப்பார் கோடி சித்தர்
திறைத்தவரை யதிலோர் மண்டலந்தான் காத்தால்
சித்திரூத் தெரியுமடா அப்பா கேளு.
நிறைத்தநரை கருத்தகருவாகதிற்கும்
நேமிசவன்ற உருமாற்றம் சொல்லுவாரே.
௫௰௧.

மலிவடம்

சொல்லியிலே யென்னுடைய மரவு சொல்லு
ஆதமணி வெளியேறித் தோன்றுமப்பா
சல்லியிலே ரசங்கட்டும் மார்க்கம் சொல்வேன்
யெகரசப் பொய் கையது தினறு போலே
வல்லமையாய டக்கிவைத்த ஆதிப் போக்கும்
மருந்துவகையலாவறந்தது மோர்க்கம்
குல்லியிலே அவருரைப்பா ரவடம் விட்டு
குண திசையிற் செல்லுவாய் குகையொன்றுண்டே
௫௰௨

1 உண்டான குகையிலொரு ஏழுதேவர்
2 இருகோடி வரையிருந்தீருகத்திலப்பா
5 பண்டுருதி திதம்பரத்தின் பூசை செய்வார்
6 பாரறியத் திரிகோண பூசைசெய்வார்
7 அண்டர்களும் யாவர்களுக்கிச்சமப்பா
8 ஆயிரத்தெட்டோடுந் தாரறிந்துயாரே.
3 வீண்டகுரு யவரைநீ கண்டாயானால்
4 பேர்பூசை யனுதினமுஞ் செய்வாயப்பா.

லாடேடு

அறிந்ததினால் குகைநாறுயதிலேயுண்டு
அறிவையர்கள்திருக்கூட்டமதிலேயுண்டு
பிறந்த பதுமினி மார்கள் நூறுபேர்கள்
பிரியார்கிளானுதினமும் பூசையாகும்
செறிந்குழல்மடமாதர் உங்காளத்தார்
திருமடந்தை தினம் நூறுதிரிவார் மேவு
முறிந்த கருவைடுப்பார்கள் சித்திபூசை
முட்டையதில் பேர்பாதிதங்கள் போக்கே.

லாடேசு

போக்கான ரசவாத தங்கப் போக்கு
புவியரசர் வதுவைவிடப் போகும்றற
வாக்கான சதா கோடிவித்தைப் போக்கும்
வரையிலுள்ள சித முனிவர் சொல்லாரப்பா
நோக்கான சொந்தக்கமம் காந்தமுண்டு
நிவலோக நவபாஉானங்களுண்டு
மாக்கான சிரவியுண்டுமருந்துமுண்டு
மகாமேரு சரிகாணும் வரைகண்டதானே.

லாநுடு.

மூலியின் பெருமை

வரை இருந்த தவமுனிவ ரனந்தங் கோடி
மருதோணி விருட்சமுண்டு விலாவுமுண்டு
பரமூலி இருண்டுமுண்டு நாரசியுண்டு
பாசியுண்டு இரையுண்டு பட்சிசியுமுண்டு
குறையாத சத்தியுண்டு சுடர்யுண்டு
குல்கியுண்டு மல்கியுண்டு கோரவையுண்டு
அறையாதே ஆரையுண்டு காதமுண்டு
ஐய்விரலி சிவமூலியதிலே யுண்டே பாநூகா

உண்டான மூலமெல்லாஞ் சரியாமூலம்
உரைத்தபடி பட்சியர்சித்துமாகும்
கொண்டாடும் வல்லாரை சீந்தி நெல்லி
கொடவேலி கற்றாழை குறிஞ்சாவுண்டு
பண்டான சந்தீவிக் கமலமுண்டு
பதவேணி பாவல் சொகு தாண்டாமரைமூலி
சிக்கல் கொடநாயா விருட்சங் அணங்குதானும்
உண்டே பாநூள

தானுள்ள கற்பமந்த மலையிலுண்டு
சதானந்தப் புகழ் கிரியுமதிய மப்பா
நானுண்ட கற்ப மூலிகைப் போக்கெல்லாம்
நன்னவரை யதிலிருந்து சித்தியசனேம்
தேனுண்டவா சமத்து புரந்தாப் போலே
சிவயோகந்தவ யோகஞ் செய்துபாடு
மானுண்டு மறியுண்டு விடையுமுண்டு
வானவர்க்காய் நஞ்சமுண்டவன்னால் தானும்
கோனுண்டு சம்பவிக் கவித்தையெல்லாம்
கூறுவாரந்தவரை குருவதாமே. பாநூஅ

நாமமாக அகமதிலே யிருந்தாலென்ன
சதானத்தவரை யிவையைக் கண்டாலென்ன
நாமமென்றவரையாருங் கேட்க வேணும்
பத்தி திருபடனை வொளியறிய வேணும்
பூவென்றமலர்ப் பூவை முடிக்க வேணும்
பொன் மேனின் பிறைமையொளியறிய வேணும்
~~பூவென்றமலர்ப்பூவை முடிக்க வேணும்~~
தேவமென்றகிளையறவே தள்ள வேணும்
விட்டகுறை யித்தக்கும் மேலந்தானே.

நாதக.

மேலமண் பூரகத்தினூற்ற தாரம்
மென அழியின் விபரதேவிந்தை விந்தை
சாலமதின் விபரமல்லோ சாலமாருந்
தானறியா திதுவயனாஞ் சகல பேரும்
கோலமனு வேடமிட்டு மண்யும் பூட்டி
இருடுமிட்டுப்பூதி மிகவணிந்துகொண்டு
ஞாலமதில் வயர் வார்க்கத் திரிவரப்பா
ஞானவழி யறியாத வீணர் தாமே.

நாதய

வீணருட வெறும் பேச்சைத் தள்ளிப் போடு
விட்டகுறை ஞானவழி விளம்பப் போறோம்
பாணி நிலமதிலுறையும் பேய்ப் போக்கு
பழைய பட யின்னமென்றுபகருவோம்யாம்
வாணுதலாள் போதமென்று காமமொன்று
காமந்தனை உன்னுடைய மறு பூவொன்று
வேணுமடா மற்றதெல்லாந் தள்ளு தள்ளு
விரிமடவு விபரவிதி விய கண்டதே.

நாதக.

ஆடையிலே திருப்புத்த நாதம் வேறு
சென்னபட்ட வழியோடே ரகுநாதும்
பாடையிலே நாவுநாள் தள்ளிப் போடு
பதுமினியாள் மருந்துத்த நாளோ மென்று
ஆடையிலே பட்டி டதொழில் வித்தையாடும்
அல்லாமல பிசேகம் செய்த் திப்பீங்கான்
நாடையிலே நாள் மேன் றிலிறங்கி வந்த
தையல் நல்லாள் செங்கமலப் பூவொன்றுச்சே.

நன்றான பூரண மெய்மாத்-திரம்
உரைத்த கிருவொன்றுச் சிரண்டு கேளு
நின்றனை கொங்கினான் சொல் கடைக்காண்டத்தில்
நாட்டிய பூவொன்றுச்சு நானே சொன்னேன்
மூன்றனே பாகமுறை அறு போகியாதே
முறையோடே வாசிதனைப் பூசித்தே தான்
சென்றுருதிர் வாடு துறையைப் பாரு
திரும்பவொன்று செப்புகிறேன் மிதனைக் கேளோ.

சேரென்ற மெய்ப்பூவுமிப் பூரெண்டு
திருவையூர் பீங்கானில் பதனம் பண்ணி
நாரென்றேன் வைத்திருக்க இன் மேல் கேளு
நாயகனே பன்னிரெண்டு வயது சேலே
வேணென்ற எட்டு வயது மாகில்
மேனி இவத்தி உத்தவிந்து பதனமானால்
தேனென்று லத்தவி உத்தமிதற் கில்லை
இவத்தி மன்னனானன் றல் செப்பக் கேளோ.

செப்புரேன் உயரமன்றிக் குட்டையன்றி
இரசதென்னங் கொட்டைபோல் குழை நாட்டாய்
ஒப்பிலே மார்பை மூந்து திலையைப் போலே
உதடு செம்பவள நகை முத்துப் போலே
அற்புதமா மண்மேக்குக் குமிழைப் போலே
அகலதுவே பொஉத்தகம் போலுந் திடமலாய்
விற்பனைவான் விரல் பழக்கப் பூவைப் போலே.
மின்கணங்கள் – திராச கரண்டையுமாமே.

ராகு.

ஆமையடா கணைவிரலிந்துஞ் சேர்ந்து
அலங்கிருதமான மதன் குரங்குதாளும்
வாமமடா வயிருத்திர வளைகள் போலும்
வாழையுடைண்டது போலிருந்ததானால்
யேமமென்ன பிறப்பதற்கு வேதையென்ன
இரதி மகன் விந்தெடுக்க இனி மேல் கேளு
காமவிக்கண்டமென்றல் விருவதில்லை.
நகைக்குமான பின் ரா தின்கிப்பாரே.

ராகா

தின்கிப்பா னுனக்கு மேயிவன் பிறந்தால்
திங்கமா முன்விட்டுல் தங்கப்பாளம்
பொன் கிப்பார் பணத்தைப் பார் மயிர் தானப்பா
ஆவைப் பார், நாவைப் பார் பாவைப்பாரு
அன்கிப்பார் தின்கிப்பார் மின்கிப்பாரு.
யேகப்பார் போகப்பார் காக்கப்பாரு
உன்கிப்பார் விதியைப் பார் - மக்கிப்பாரு
உனக்கிவனே பிறந்தமகன் ரோகிப்பாரே.

ராகன

நாளைப் பார் வயதைப் பார் இராசிபாரு
நாளானலக்கினத்தின் தினத்தைப் பாரு
கோசப் பார் ஆறெட்டு பன்னிரண்டைப் பாரு
குளிகநின்ற சேய், ரவி, ராகு, கேது
வேளைப் பார் கவிப்பைப் பார் கேந்திரத்தைப் பாரு
விடைவிட்டால் மதி இருந்த குருவைப் பாரு
ஆளைப் பார் ரவிவிட்டால் ரவியைப் பாரு
அருக்கன் வெள்ளி புதனிருந்த நட்பாட்சி பாரே
ராஜஅ

ஆச்சுபுத்திரன் தலைகளாயிருப்பானானால்
அவன் வயசு பதினாறு மிருப்பானானால்
ராத்திரியென்ன நோயுமில்லாதிருப்பானானால்
சம்பத்துப்பாக்கியமுடையோனானால்
ராச்சியத்துக்குடையமன்னனவனேயல்லால்
ராச்சியத்தில் வேறொருவர் ராசியில் உ.
வாத்தியத்தை மத்திவிடு இனிமேலிந்த
மனனுக்குத்தோபரிய வயணங்கேளோ.
ராஜக.

வயணமென்ன அடாசில்கள் மதுபானங்கள்
வளை ஒவ்வல்கள் மாதிலங்கள் சாறாட்ட
இயனமென்ன சம்பந்தி - சந்தனதிரேக்கி
வெகுவாடையுடன் கிரும்பமிட்டு வரிசையாய்
அயனமிது பிறவனிவனென்றேயெண்ணி
அரிதிருவைதா வெனவே நஞ்சுகொடி
பயணமொழியகள் நித்துணது பாசிம்பற்றிப்
பாலகனார் வயசுபதினாறைக் கேளோ.
ராமெ

ஆறைக் கேள் பாலி கூட்டல் மீதில் வைத்து
அதற்கான அகத்திடு - - - - - - -

151 - 152 - 153 - 154ம் கவிகள் இல்லை.

இதுமுக்கியமான இடத்தில் விடப்பட்டுள்ளதால் தேட
ரணுசேர்த்தி சாலம் என்ற வேறு நூல் கிடைப்பின்
தெரிபட்டு தொடர்வர்கள் பூர்த்தி செய்யவேண்டும்

மருத்துவர் T. தேவபக்கை.

இலகுமடா கிருவானே குருவினானே
இருந்தானே மருந்தானே வேதத்தானே
அலகுசெறி புவரானே பொய்யினானே
ஆண்குறியின் கருவானே நெறியினானே
பலபுருடர் மயலானே விரகத்தானே
பற்பினியா ளுறையானே முறையினானே
குலமகள் ஏ—தன்னனே என்னுனேதீ
தீ—றுதே குடுகேடு கூறினேனே.

லாடு.

பர வசம்

தீ—ருதே குற்றம் வருமேநிலைப்பா
குவலயத்தில் சொன்னதுங் கண்டுகேட்டேபோம்
பாராதே நாள்தோறும் பெலவத்திகத்தை
பக்குவமாம் வேலிவந்தால்பாருபாரு
ஏறுதே மாடபத்தில் கண்வெண்றெண்ணி
என்னுனே தின்னுதே எட்டியாகும்
சீறுதே எதுத்தவர்க்குப் பணிந்து பேசு
திரும்பப் போய்ச் சிணமாகத் தின்னுபோவே

லாடு

போவென்றமப் பூவைப் பார்த்துத் தின்னு
புளியம்பூ தின்னாதே பல்லுப் போகும்
ரோவென்ற நேசையாதே விரமவித்னை
நான்முகனிச் - சோமடைப்பை நான்பார்த்தாக்கால்
ஞ வென்று சிவபாதங் குறிகெடாதே
கோவில் குளாந்தனை மறந்துமே விடாதே
தேவென்ற தேவனையில் காடு
சிவ சைந்துராசியைவை ஏ. சன்னுளனை
ஏடுள.

ஜீலி மருத்துவம்

ரோசியாமின்னமைமா டுவித்தை தேசூ
குளிக் குளிக்குந்தி ருவுடையார் நாதம்வாங்கி
பேசியே தொடங்டல் வாடா இலர்சார் சார் விட்டு
போறாகி தைதி வித்தை விட்டேயோடடா
ஜாதியிலே உளடடாயொடு திரியநாக்கி
அடர்ாந்தியில் மைவடாத்துத் துரிசியூடடா
ஜீசியே தொடாவித்தை செய்துபாடு
விடுநான வித்தை விளையாடைப்பாரே
ஏடுஅ

ஆடுதொடாமேலிச்சார் முன் போல் செய்வாய்
அந்த மின்னல் நாதமதுசிங் சூடடா
ஞ டய மை தொடங்கதிலே ஆடும் போது
ஞ டுவது பரிய மடா கூகூ வென்று
மருவைதுமறியுமடா பசுவும்பாயும்
மலர்தி போதுடருவார் வாதையாவார்
தேடுவடு மருந்து நீடு வாடை தீடும்
திலே சமெல்லாந் தீருமடா கைடுத்தானே.
ஏடுக.

கேடுகெட்ட வீதியுட கிழங்குதானும்
தின்றாறுத்துவில்லில்லியா யுலர்த்தி
பாடுபட வேண்டாமே யிந்தவீழி
பார்த்தெடுக்கக்கரு வீழிக் கிழங்கைக் கொளு
போடுவது வீழி தெய்வாங்கும் போது
பென்னெல்லிப் பூட்டாயாம் போதும் போதும்
பாடுபட வேண்டாந் தண்ணீரிச் சேர்பூதம்
பயப்படுமே வீதியுட படைனத் தானே.

ாகாய

பனியேறாமல் ; கிராயேறாமல்

படைனமென்னவதி வழிசொல்லென்று சொல்லிப்
பான்கையிலே பனிவருகுங் கருவைப்பூசி
கிடைனமெடாபனிவருகு மேற மாட்டான்
கிழக்கம்ரத்திலேறயிலே கருவைப்பூசு
விடைனமேடா அதிலவரு மேடீயம் போது
விஞ்சுருவீர் மாந்தரிக்கும் வீசும் வீசும்
அடமரமும் வருகி விடும் காயம் புக்கும்
அப்பவல் லோதொடைவித்தையாடும் பாரே.

ாகாக

ஆடுகொடையாடாது தெரிக்குமெந்த
ஆடுதொடமை வீசுமப் பாபாடு
கூடுவிட்டுக் கூடுமது பாயச் செய்யும்
கோடானகோடை வித்தைதொடையிலாடும்
வாடுவது வடம் பூரியும் பிதியுமப்பா
மணித்தேர் தின் கட கிடைனஉ இளாதப்பா
வீடுவது மடை யாளமாகச் சொன்னேன்
விருமடா முறிகென்றுமேறிப் புபாரே.

ாகாஉ

முறி முறியென்றுடல் புரியு மருந்தாறப்பா
மூட்டையிலே தேவி பேரையோது
வெளி, வெறியென்றிடு-மையிடு கோட்டகம்புடம்
இருட்சமெல்லாம் மடமென்று முறியும் பாரு.
குளி. குளியென்றிடு கருமை கோட்டை கூறு
கோபுரங் கிளிந்து விழும் கூறுபாரு
அரி- அரியென்றுரு வெட்ட மோதும் போது
அம்பலங்கள் மடங்கள் விழுமறிந்து பாரே.

வாசாடு

அறிந்து கருமருந் தெரிந்து வாணங் கோவும்
அங்கோட்டை யெரியும் போதரவா வென்று
பறிந்து விடுங் கூகூ வென்றியத்தும் போது
பேர்பெரிய வாணமப்பா கோட்டை கோட்டை
கரிந்துவிடும் எரிந்துவிடும் பட்டேர் மட்டீரென்று
கிளைவிரியும் கண்டபேர் காட்டியென் பார்
சுழிந்துவிடும் பூவாணம் பெரிவாணங்கள்
முருங் குடோமேத் தவள்மை மூட்டும் பாரே.

வாசாடு

மூட்டையிலே ஆத்துதந்து பெருகிவார
சூரியிலே மை பூசிக்கட்டை போடு
தொட்டைய லோ பிரளய தீரோடாதப்பா
தொற் சிதமாய் தாமஸ் சென்று கூத்திலாகும்
கேட்டையிலே மேல் நோக்குமையைப் பூசு
வேதாளங் குட்டைச் சாத்தி மேவும் மேவும்
ரச
கோட்டையிலே காத்து நிற்பான் பதி சொல்லாமல்
கோவை விழுமக்கியமாங் குட்டைதானே.

வாசாடு.

குட்டநடையுமவள் கருவுங் குருவுங் கொண்டு
சூற்றாலி சமுத்திரத்தில் வீழ்ந்திட்டாலும்
ஓட்டையுன்னைக்கரை சேர்ப்பாள் கிழித்தமாட்டார்
இவள் கருவை யெளிதெனவே இருக்கவேண்டாம்
அட்டப்பண்ணும் பெரியவரோ செயிப்பாளப்பா
அத்தினக்கும் வாராமலறிவாய்ப்பாரே.
ராகாகா

இலங்கருக.
விளைதம்

அறிவென்ன விளைதத்தைச் சொல்லக்கேளு
அப்பனே ஆதிவிரையுலக்கையாட்ட
குறிபண்ணிமைப் போலேயாட்டக் கொண்டு
குளிர்வட்டுப் பணியாரம் போலேயட்டு
மறியென்ன உடையென்ன தின்னுமென்ன
முச்சீருஞ் சனைமன்னே போட்டுவில்லு
விரிப்புடைத்துளவுடைத்துத் தின்னப்போற்றோர்
கமைத்தனே இருப்பவலைன்றிதற்குப்பேரே.
ராகான

பேரான பண்யாரஞ் சுவையில் போடப்
பிரியமுள்ள சமபாகு கூறிக்கொண்டு
ஆறுகுமிதையுடைத்துத் தின்னுமென்ன
அவரறியாக் கருவிடையமறியக்கேளு
நாறுன தானுமுடைத்துக் கொள்ள
தொட்டக்குமென்னே சொல்லுகிறேனுபாயங்கேளு
வாகான நல்லெண்ணெய்கரத்தில் பூசி
வடையைப்பா கண்டவுடனொடுங்கிப் போச்சே.
ராகாஅ

போச்சென்ற பற்பவகை உரைக்கக் கேளு
புகலான செயம்பினுக்கு முன்னூல் பாகம்
ஆச்சென்ற சீத்துமுறைப் படியே செய்து
அனுப்பான வகையுடனே அறிந்து கேளு
பேச்சென்ற வங்கமொன்று கெந்தியொன்று
பேரான காந்தமொன்று சூதமொன்று
ஆச்சென்ற வீரமொன்று லிங்கமொன்று
அப்பனே காரமொன்று சாரமொன்றே

லாகாசு.

ஒன்றான சரக்கெட்டுங் கூட்டிக் கொண்டு
உத்தமனே வழலையனு வளவு கூட்டி
நின்றதே--- அதில் லெப்பாலிருந்தால் நன்று
கொட்டவே கிடையாட்டால் செங்கொட்டைப் பாலாம்
என்றுமே அதுதானுங் கிடைக்காவிட்டால்
எட்டிப்பால் விட்டப்பா எடுப்பாயப்பா
குன்றாதே கவைக குவைவெளி விடாதே
குத்திப் பாரந் தருமுறை நீத்தும் போதே.

லாயம

செந்தூரம்

சித்தினத்தைப் பார் பிறகு செந்தூரிக்க
சிகிழ்த்துகிறேன் ஒருவருக்கும் வில்லா வேண்டாம்
மாத்தினமே செப்புத் தொட்ட வழலை கூட்டி
வட்ட வதில் லெப்பால் விட்டுக் கரந்த மட்டும்
சேர்த்து நன்றாய்க் குருவாக வைத்துக் கொண்டு
செந்தூர முறைக் கெல்லாஞ் செப்பக் கேளு
நித்தினத்துக் கிட்ட கிடையாக மெய் வாய்
நின்னைய செந்தூர வழி நிகழ்த்து ரேணை.

லாக.

நெகிழ்த்திய செம்பு சத்திசல்லியைத் தான்
  நெல் தகடாய் நொறுக்கியிட்டுவைத்துக் கொண்டு
புகழ்த்தியே சட்டியிலேயிட்டு நீயும்
  பூத்தடுப்பு மீதெடுத்துச் சட்டியேற்றி
அகழ்த்தியே யெரிக்கையிலே தில்லிப்பாலு
  அறிவுடனே மிளகளவு இட்டுப்பாரு
செகத்தினிலே நாயுருவிக் குச்சால் கிண்டல்
  செந்தூரமுண திறமாகும்பாரே
௬௭௨

பாரப்பா தாம்பிரச் செந்தூரத்தைப்.
  பனிவெல்லந் தன்னிலே சேர்த்து கொடுத்துப்பாரு
ஆரப்பா அவற்ற குன்மமெங்கே யெங்கே
  அறுபத்தி நாலுபிறைச் சூலையெங்கே.
ஏரப்பா பால்கன்றி குடைக்கச் சொல்லு
  எடுபடுமே வியாதியெல்லா மென்னசொல்வேன்
மாரப்பா செந்தூரஞ் சொல்லக் கேளு
  வெங்கலத்தை யிப்படியே ஏர்வி ஏரவே.
௬௭௩

வெங்கலச் செந்தூரம்

ஈரவு பொடிய அயக்கிரண்டதன்னில் ~~போடு~~ இட்டு
  ஈரப்பனியில் சம்பாச் சாரிட்டுவைத்து
சீராகமே அனல் வழீர்த்து முன்புபோலே
  தீத்திவிடு வெங்கலச் செந்தூரமாச்சு
புராபரனார்க்கு உவந்தவார் வெங்கலச் செந்தூரம்
  பணவிடைதானிட்டுப்பார் பிணிகளெல்லாம்
தீராதகதமே விடமொழியுஞ் செந்தூரங் கண்டால்
  சோகையெங்கே பாண்டுவெங்கே சொல்லுஞ்சையல்லே
௬௭௪

காந்தச் செந்தூரம்

சொல்லேயிலே காந்தச் செந்தூரங்கேளு
சுரோணிதத்தை விட்டாட்டி வில்லேயாக்கி
வில்லியே வெயிலுலர்த்தி வில்லிதன்னி
வழலை தில்லைப்பால் குத்திவைத்துப்பாரு
சொல்லியென்ன சூலியென்ன நோய்களென்ன
சூட்டியென்ன சோகையென்ன பின்னியென்ன
நெல்லயிலே இருமடா செந்தூரங்கண்டால்
உடனேதானேயெல்லாமொழியும் பாரே
லாஎடு.

கெந்தகச் செந்தூரம்

தெளியவே கெந்தி பழச்சாற்றலாட்டி
உற்றவில்லைதானுக்கு வெயிலுலர்த்தி
வழியவில்லைதனில் வழலை யோடுதானும்
வேணதில்லைப்பால் குத்திச் செந்தூரித்தால்
எலிதல்ல வாதமெல்லா மெங்கே போகும்
இயல்பான கிரப்பண் சொறியெங்கே போகும்
பழிகருவை வழலைபூடுச் சொல்லிடாதே
பறிக்குமடா வழலை தின்டால் மருந்துதானே.
லானகா

ரச்செந்தூரம்

மருந்தென்ன இரசம் பத்துக் களஞ்சி வாங்கி
மைந்தனே வெங்கலச் சட்டியுள்ளே
குறுந்தென்னை கூட்டி விட்டு இரசமும் விட்டுக்
கூறிய நேர்கருக்கு விரை கூட்டிப் போட்டு
அருந்தென்ன வழலையிட்டுத் தில்லைப்பாலும்
அடுக்கடுக்காய் வைத்துடனே ரசசெந்தூரம்
இருந்தென்ன போயென்ன இனிமேலென்ன
எடுத்தெடுத்த தொழிலையெல்லா மாடப்பாரே
லான

ஆடப்பார் சைகைச் சாலச் செந்தூரத்தை
அருந்தவ ரும்பிணி கொள்ளார் பேயுங் கொள்ளார்
ஓடப்பா ரண்டரண்ட புவனத் துள்ளே
ஒழித்தாலும் மாயாது இந்தவித்தை
தேடப்பார் சைகைச் சாலந் தேடுதேடு
தேசவழி செல்லா தேமகயிலேறு
நாடப்பார் மோகினத் தைவிரைக்கல் நாட்ட
நானுரைக்கும் வழிக்கதே நாடுநாடே. ௱௭௮

விரைக்கல் நாட்ட விபரம்

நாட்டையிலே கீர்மண்டை யொருபத் தப்பா
நடத்தையிலே கைருடனுருவஞ் சுபோடு
மேடையிலே சிறுநங் கை பெரிய நங்கை
வேருடனே கொல்லனுட வேருங் கூட்ட
ஆடையிலே ஆடையொட்டக் கருவுங் ~~கூட்ட~~ கொண்டு
ஆயிரந் தேங்காய் பழமும் சமைதை கொண்டு
ஓடையிலே சாலடாயாதிருப் பீரப்பா
ஒருமண்டலங் கருடதியானமோதே. ௱௭௯

ஓடையிலே பொற்றகருநாற் கோணம் போடு
உள்ளறையில் நகாரமிட்டுப் பதித்தகட்டதல்
வீதியிலே சிகாரமிடு முக்கோணுச்சு
வெள்ளியிலே பிறையையிடு மகாரமாச்சு
ஆதியிலே வங்கத்தில் கருவங்கந் தான்
அறுவரை நவகாரமப்பா சொன்னேன் சொன்னேன்
சேதியென்ன பித்தளையில் வட்டமிடு அகாரம்
சேர்ந்த கருந் தகடஞ்சும் செப்பதனில் வையே. ௱௮௰

வைத்த கருமன்னை யுத்த வேருமந் தமண்ணை மையும்
மண்டைமையும் எட்டுயுடனொடயுங் கூட்டி
இந்த வியும் பூரண கும்பத்தின் முன்வைத்து
ஏற்றியிரு இலவணத்தைத் தினமும்வெட்சம்
பத்தியுடன் மண்டலஞ் சென்றேற்றும் போது
பாரமரனூர் குதிகொள்வார் சத்தி மீதே
அத்தனருள் பந்தலிட்டுத் தீபதூபம்
அப்பனேதினங்கற் பூரலாத்தியோடே.

லாஅக

ஆலாத்தியெடுத்துக் கோண்டிச்சுக் கோலுக்
கிடையாளம் ஒருமுழுங் கல் கல்லொன்று
மேலத்தை மருவவ குருபின் பக்கத்தில்
தோணைகடியில் கருடனன்றுள குதிக்கொண்டு
நாலத்தே நாற்பது நாள் பூசைவிட்டு
நடுச் சத்தி நடையிலே வயணங் கேரு
தாலத்தை ஆவுடைக்கல் குழியாய்க் கொண்டு
சிதிரகுழ தீலாலாம் மடைத்துக் கொண்டே.

லாஅஉ

கொண்டகுழியாவுடையில் மருந்து மண்ணை
கூட்டிக்கடத்த திகைடைந்தும் வேர்களெல்லாம்
பண்டுகுழி தன்னில் இட்டு வங்வங்கென்ன
பத்தைகுதிர் தீட்டுமங்கே போட்ட போது
இரண்டை குதி ஒன்றை குதி மூன்றும் போட்டு
லவணமிட்டுமைப் பூசி நாட்டு நாட்டு
விண்டவிடம் விரியாமல் மருந்தைப் பூசி
தித்திக்கல் சிற்றாற்பது நாள் உருவையேத்தே.

லாஅரு

ஏத்திய தோர்கள்ளுக் குப்பேஞ் சேவி
லைபட்சமடா நாள் தோறும் கூடப்பார்வை
தேத்தியதோர் நிலமெடுத்து நித்தம் சொறி
நிலத்தை அவிசேகஞ்செய் திருக்கில்பார்ப்பார்
தோத் திரிக்கஅவர்களுக் குப் போசனஞ்செய்
நியம்பா கமாயிரம் பேர்க் கப்பா
ஓர் நாள் மாதத் திரஞ் செய் யது தர்மத் தோடு நாட்ட
மண்டலத்தில் படவையனல் படமீறதே.

ளாஅய

சீர்த படையார் செய்வார் மன்னர் செய்வார்
என்னுடைய பிரிகாசெய்யு மில்லாவிட்டால்
பாதைவழிவா தவித்தை வந்த பேர்கள்
வைத்திய சாபந்தீர்ப்பதற் குமையைச் செய்வார்
அறுதபடையா னுரைத்தநூல்பார்த்து
ஆதிர்த்தோனம் பறந்தநங்களுஞ் சேரில்
முறைத மையில் கையில்விட்டு சிதிளநுத்தோர்
முதலாளியா பாரம் பண்ணுவாயே.

ளாஅரு.

பண்ணியே அருத்தபலன் உனக்குந்தானும்
பார்த்தினிலே மிறவியில் பேருமுண்டு
புண்ணியமே யேற்றடா பாவமாகா
போக்கடாவைகுளியொடுவாய்மையநீயும்
திண்ணமிழ் சேர் செல்வமுனக் குண்டாமப்பா
தாரணியில் விடத்தீர்த்தார் சாபமேறு
கண்ணுளி சேர் விமலர் சொன்ன விடக்கல் நாட்டக்
காசினியில் விடந்தீண்டக்கிலயலாமே

ளாஅகா

கிலையவே விடந்தீண்ட உயிரிருந்தால்
கல்லதையுங் கண்டதையுஞ் சேவிசேவி
நிலையவே உயிர் பிறக்கும் உடலம் விட்டோடும்
தாரணியில் குத்துக்கல் தன்னைக்கட்டு
விலையவே விடந்தீண்ட பிறந்து போனால்
விழுவிழியுமேட்டாமல் இறைந்திடாமல்
உலையவே கல்லடையில் குப்பாய்ச் சாத்தி
மண்ணை உச்சிதனைப் பிளந்து போட்டுப்போட்டே.

௱௮௭

பிண்ட மருத்துவம்

கூட்டையிலே காலகடையாய்ப் போனால்
கூழுப்பிணமுமுயிர் வந்துமுழிப்பான்பாரு
சாட்டையிலே கல்லடா மண் கரைத்துக் கொள்ளச்
சாக்காலம் வரைக்கும் விடந்தீண்டாதப்பா
எட்டையிலே நென்னையல்லோ எட்டவேணும்
இல்லாட்டால் வாய் வெங்கே இருக்கவேணும்
போட்டவயித்தியம் பாத்தாலாவதேது
புண்ணியமே புனிதமடா புவியுள்ளோரே

௱௮௮

உள்ளானை வலியானை ஒருவன்றன்னை
ஒழியானை வெளியானை வழியுள்ளானை
இல்லானை வாடையிட்ட னொடயினுன்னை
இருதாமவின்ன மொரு வேலிகேரு
வெள்ளாவேனைபால் கறக்க வொருவரில்லை
விட்டகுறைக் கட்டளை வென்றுவந்து
கொள்ளாதவரசிப் பெண் பூசைமன்னே
கூட்டரெண்டுகாலியுந் தானுயரத்தாக்கே.

௱௮௯

திக்கையிலே வளையிலெங்கே ஓசையெங்கே.
தீயிலெங்கே மயில் சாய்கை தோகையெங்கே.
பார்க்கவல்லோ - ... வருவார் பயப்படாதே
பதறாதே துடையாய் நில் பாங்காய் நின்று
யேற்கவே லகிரிக்குக் குளிகையிட்டு
யிளியடா யெந்திரங்களெல்லாங்கீறி
திக்கையிலே மேரோடு சிதம்பரபூசை.
திக்கியே யோமம் குண்டந்தன்னைப் பாரே.
௱௯௰

தின்னிலே யெமதண்டந்தன்னை நாட்ட
திவழியே பனலியிடு தீடும் பிறைமாகா
உன்னியே யைவடைய நேராகுத்தி
உள்ளிருக்க தயிலமது உருக்கிச்சால
வன்னிய தீ கோட்டையிலே சரீரமெங்கும்
வழிந்துருகிப் பால்வடையுங்குளத்துள்ளோ
அன்னியரோடுரையாதே தயிலந்தன்னே.
அங்காளா தேவியமுர்தாகும் பாரே.
௱௯௧

தேவியமுதியந்தகுட்டை யெடுத்துக் கொண்டு
சிவத்சுடப் பூமினையில் கொடுத்துப் போடு
ஆவியல்லோ தேவிமுன்புவை வேத்தியஞ்செய்
அங்காளி குழம்பாட்டை யாருவெல்வார்
பாவியரோ செய்யிறது யிந்தப்பாகம்
பறைபூசை கெடுத்தபழிகாரரேனோ
ஆவியகே அனேகந்தான் சிறுதியாகும்
ஒருத்தருக்கும் விள்ளாதே உன்னைத்தானே.
௱௯௨

உன்னித்தானை மெயற்றேனைப் பாபாடு
உதின்லே யென்னை தெரிசித்தான் சென்று
பின்னித்தானடத்திவைத் தாளாத்தாளித்த
பில்லாகிலா யேதாலே பிழைக்கவைத்தாள்
அன்னித்தாய் மனோன்மணித்தாய பின்மித்தாய்
அகிலாண்டவல்லித் தாயாத் சோதி
பொன்னித்தா பணத்தைத்தா வென்றிடாதே
பொற்றாதனை யென்று பூசிப்பாயே. ௱௯௩

பூசிப்பாயிக் கருவையிறக்கிக் கொண்டு
வெளிகாரம் பொரித்திட்டு ரவியில்வைத்து
ஆசிப்பாய் அடியுறையும் ஆடைபத்தும்
அதைக்கிப்பால் வீரமிட்டு மறுநாள் கொரு
நேசிப்பாய் ரவியில் வைக்கச் சிலமதாகும்
நீக்கியதின் பச்சைக் கற்பூரம் போடு
மேதிப்பாய தின்பிறகு சாரம் போடு
பிகுத்த சிலமானபின்பு அஞ்சாங்காச்சல் ௱௯௪

வாத வித்தை

காத்திரயிலே காந்தமொடு லவணம் போடு
கிரு ரவியில் இருந்திட லவணமாச்சு
வாச்சல்லோ போச்சனக்கு அஞ்சாந்தீட்டை
வாசி குருலவணமடா வாய்ப்புவாய்ப்பு
ஏச்சல்லோ போடுமடா வாதக்காடு
என்ன சொல் வேண்டுவதை யவர்க்குக் கிட்டும்
போச்சல்லோ போட்டார்கள் மற்றப்பேர்கள்
பூலோகமெல்லா செஅ பூடுபாரே ௱௯௫

பூடுதன்னுடைய பேரைப் பூட்டு
 பூமிநாதத்தில் பிறந்த உப்பதென்று கேட்டால்
நீ தனில் உள்ள பூமணித்துஞ் சாறும்
 நலியுமட்டா சித்தருக்கு நாமே சொன்னோம்
வாடுவது வேண்டாங்காண் பாத்தோமே
 பட படைனஉருகையி லேபணியைப் போடு
தேடுவந்து பத்தரையும் காணுமப்பா
 செம்பைவிட்டுப் பித்தளையில் சேர்த்துப்பாரே.
 ராகுள

பாத்தென்ன நவலோகம் பழுக்கும்பாரு
 பரஉராணமென்பது மே மெழுகுமாகும்
வாத்தென்ன விக்கிரகம் வாருவாரு
 வையகத்திக் கோயிலெல்லாம் வாழ்கவாழ்க.
பூத்தென்னமகா புண்ணியஞ் செய்தாலல்லோ
 பூலோகம் மேலோகம் புகழ்ந்து வாழ்த்தும்
காத்தென்ன கயிலைவரை சேவையுண்டாகும்
 கனக ரசவாதமிட்டுக் கதியைத் தேடே.
 ராகின

கதி தேடபின்னமொரு கருவைக் கேளு
 காரணியில் இரசவாத மூதியூதி
மதியோட மனமோட அஸியாதேசீ.
 மானிலத்தில் முரியப்பு வளைமயிலுப்பு
பதியோடே உமுரியப்பு வறலிஉப்பு
 பண்புடைய அவரியப்பு உருவியப்பு
நிதிதேடு மேனியப்பு வெளரயப்பு
 நிர்மலமாம் வீணையப்பு நாகலுப்பே
 ராகுஅ

உப்பமுரி வழலையுப்பு ரெண்டு நீ
உற்றசெயநீ வெட்டுப்பு வெடுக்கக் கோரு
வைப்புடனே யந்தந்த யிலையைச்சாட்டு
மாதளிவாய் வெவ்வேறே சாம்பலாக்கி
வைப்பமுடன் வெவ்வேறே பாண்டத்திட்டு
மிகுந்த சலங் கரைத்துப் பிளரித்துவற்ற
உப்பதிலே பிறக்குமடா வெவ்வேறாக.
உத்திருந்த உப்பையெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேரே.

ராக்க.

சேத்திந்த வெட்டுப்பு முரியுப்பும்
சேர்மானமாக வைத்து ஒன்பதாச்சு
நேர்த்தியுடன் துலாந் செம்பு உருகும் போது
நினைவாக ஒன்பதுப்பு மெடுத்துப் போடு
மாத்திந்துப் பசுமை நிறங் கொண்டே நிற்கும்
மாறுபடாயும் பின்னேயொரு போதுருக்கு
சாத்திந்த வழலைபட்ட போது தானே
என்னசொல் வேன்பத்தரையு மிருக்கும்பாரே.

உலா

இருக்கியது வழலையல்லோ இருக்கலாச்சு
ஏகசார சிரமல்லோ ரூபமாச்சு
அருக்கையிலே மனமே பெயிருதானப்பா
ஆதிதொடுத் தந்தவரை அழகாய்ப்பாடு.
பருக்கவல்லோ பாவைக் குங்கிண்ணுக்குள்ளோ
பாரப்பா ஏகவழியதிந்த குபி
இருக்கிலால்லோ எங்கள் குருமோர்த்தி சொன்னார்
குகன்பாதங் கண்டறிந்து குருச்சொன்னேனே.

உாகி.

குருச் சொன்ன குருவுக்குக் குற்றம் சொன்னோர்
குடுத்துவிட்டுப் பார்த்தப்பால் சொன்னால் தானும்
உருச் சொன்னயெங்களுக்குத் தோஷமுண்டு
உலகதனிலில்லாமட்டாவுனக்கே தோஷம்
தருச் சொன்னேன் வழி சொன்னேன் தர்க்கஞ் சொன்னேன்
சாகாக்கால் தான் சொன்னேன் புனிச் சொன்னேன்
திருச் சொன்னேன் ஏகாந்த நிலையைச் சொன்னேன்
சிவசிவா செகச்சாலப் பொருள் சொன்னேனே.
௨௱௨

சொன்ன சொன்ன கருவறிந்தோனவனே சித்தன்
சால வழி சூட்ச வழி கண்டோன் ஞானி
அன்ன என்ன வகை விபரமினி மேலென்ன
எடுத்துரைக்க இருக்குதப்பா இந்திரசாலம்
மின்னதென ஞானியார்கள் வழியைப் பார்ப்பார்
எடுக்குமுன்னே மகா கொடுமை செய்வானப்பா
அன்னதினாலவர்களுக்குப் பலியாதப்பா
ஆறுங் காண்டக் கருவை வெளிவிடாதே.
௨௱௩

இல்லாதே சித்தர் தர்க்கம் பேசி
வெகு கோடா காலம் வரை வாதம் பார்த்துக்
கொள்ளாதே வரை குகையொன்று சொல்லிக்
கிடந்தேன் சிவனருத்தராதாலே
தள்ளாதே குகைக்குள் வந்து சிக்கித்தென்று
தோஷம் வருமதினாலே உனக்குமைந்தா
தள்ளாதே கர்மத்தை நிகழ்ந்திடாதே
சகலசித்துமுண்டாகுந் தர்மந்தானே.
௨௱௪

தானென்ற மகாதேவர்த் தேகூறித்
தவமுனிவர் சால நூல் குடோம் குடோமென்றேன்
முடனெடுத்துரைத்தார் சனைப்போ
இருக்கட்டும் உங்களிடமென்றே சொன்னார்
நின்றதாச் சதைதன்று இறையென்றேற்றி
நளின மலர்ப் பாதமது பணிந்து கேட்டேன்
கோனெங் கிருமைக் கியந்தார் சித்திசாலங்
குருமுனி இந்தாவென்று கொடுத்தாள் காணே
௨௱௫

கொடுக்கையிலே சீசனென்று பதனமென்றார்
கூறட்டாள் ரிஷிகள்மனங் கொள்ளாதென்று
திருக்கவல்லோ சாபம் வருமென்று சொல்லி
சால நூல் ரிஷிகளையே சாருமென்று
இருக்குடனே சொன்னதிருநூலுங் கட்காக.
விமலரிடங் கேட்டுவந் தேனிந்நூல்.
படிக்கையிலே யாவர் வைத்துப் படைத்திடாதே
பண்ணுவார் சாலவித்தை பாருபாரே
௨௱௬

பாருலோர் கோரங் கோ வகார சூத்திரம்
பாடினேன் ஆயிரத்து இருநூறுதன்னில்
தெருள்ளா சவுக்கார வடிவையப்பு
நிசமான அத்தியொடு தீட்சைப் போக்கும்
நிருள்ள செயநீருங் கிலாங்கப் போக்கும்
நெடிதான அண்ணமொடு செந்தூரப் போக்கும்
மேருள்ள குருப் போக்கும் பாகப் போக்கும்
வெட்ட வெளியாயுரைத்தேன் விரைந்து பாரே
௨௱௭

பார்க்கவே சகலபரிபா லைவையெல்லாம்
பட்டப் பட்டையாய்த் திறந்து விட்டேன் வாதநூலில்
சேர்க்கையாயந்த நூல் கிடைக்கமாட்டா
தேசச் சாலமிந்நூல் குருவேதென்றால்
நிரக்காண இத்தினியில் கணவனில்லா
நாயகியா ளுள்கருவும் நாதம் வேணும்
யோக்கியமாம் பதுமினியாள் பிறக்குதான்
ஒன்று கிடைத்தாலும் நிசமுள்ள தாமே
௨௱௮

உள்ளபடி யிந்த நூலாறு காண்டம்
முறை விருத்தம் ஆயிரத்து இருநூற் றொச்சம்
வெள்ளி இருவிருத்தமுடன் வெண்பாக் கோவை
வெளிவிட்டால் இவன் சபிப்பார் எ.தனை
தள்ளி விட்டுச் சால நூலியந் தாலுந் தான்
தலைதெரிந்தே சொல்லி விட்டேன் சத்தி சாலம்
மெள்ள வென்று கினியாதே இந்திரசாலம்
எடுத்துரைத்தேன் ஆயிரத்தி இருநூற் றைத்தே
௨௱௯

தெட்சிணாமூர்த்தி சாலத் திரட்டு ஆயிரத்தி
இருநூறு முற்றும். நந்தன வருடம் மார்கழி மீ
௨௰ம் தேதி கேட்டை நட்சத்திரமும் ஏகா
தசியும் பெற்ற அப்தினத்தில் எழுதி நிறைந்தது
என ஏடு எழுதியவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்
சம்பூரணம்!

வாலை மனோன்மணி பாதம் துணை
அகாண்டசித்திர விருத்தம் (௲௨௱௨௯)
தெட்சிணாமூர்த்தி கடாட்சம்
சிவமயம் — குரு சகாயம் - ஏடெடுத்தெழுதியவர்
மருத்துவர் T. தேவபிள்ளை.
14-3-85.